

ปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน
 ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร

- 2 ศ.ย. 2526

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921 575, 391 5058

ปริญญานิพนธ์

ของ

ยุพดี ใจมอญ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมีตร

เพื่อ เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2526

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบโต้พิจารณา
ปัญหานี้นั้นแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาด้านศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

ดร.เอก (อ.เอก) ประธาน

ดร.เอก (อ.เอก) ประธาน

ดร.เอก กรรมการ

ดร.เอก กรรมการ

ดร.เอก กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือและให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเจตน์ อภิมณฑ์รักษา และรองศาสตราจารย์เคื่อน ลินรุพันธ์ประทุม
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ทั้งสองท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์วัน เกษพิชัย อาจารย์มะเคื่อ เสมา
และอาจารย์ประเสริฐ วิเศษกิจ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำในค่านแบบสอบถามปัญหา
และความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวโรงเรียน
มัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียนที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ คุณสิทธิชัย สุขสถิตย์ ที่ได้กรุณาช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล และพี่ ๆ
เพื่อน ๆ รวมทั้งน้อง ๆ ทุกท่านที่ได้อุปการะช่วยเหลือ ซึ่งมีส่วนช่วยให้การวิจัยครั้งนี้
สำเร็จลงได้โดยดี

คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับครู อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์
ประสาทความรู้ให้ผู้วิจัย และบิดา มารดา ซึ่งเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดมา

ยุพดี ลิ้มอรุณ

กุมภาพันธ์ 2526

สารบัญ

๓
บท

๓
หน้า

1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
	กำหนดศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	13
	ความหมายและความสำคัญของวิชาจิตกรรมนิกเวีน	13
	การวิจัยในประเทศไทย	23
	การวิจัยในต่างประเทศ	29
	สมมติฐานในการวิจัย	32
3	วิธีดำเนินการ	33
	กลุ่มตัวอย่าง	33
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	34
	วิธีสร้างเครื่องมือ	34
	วิธีรวบรวมข้อมูล	37
	การวิเคราะห์ข้อมูล	38

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
การวิเคราะห์ข้อมูล	40
5 บทขอ สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	84
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	84
วิธีดำเนินการวิจัย	85
การวิเคราะห์ข้อมูล	85
สรุปผลการค้นคว้า	86
อภิปรายผล	92
ขอเสนอแนะ	110
ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	112
บรรณานุกรม	114
ภาคผนวก	122

บัญชีการวาง

การวาง	หน้า
1 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	38
2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาด้านบุคลากรระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว	40
3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาด้านสถานที่ระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว	41
4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาด้านงบประมาณระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว	42
5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาด้านวิชาการระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว	43
6 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว	44
7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหารวมทั้ง 4 ด้านระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว	45
8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านบุคลากรระหว่าง ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว	46
9 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านบุคลากรของ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว	47
10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านสถานที่ระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว	48
11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านงบประมาณระหว่าง ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว	49

12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความถึกเห็นด้านวิชาการระหว่าง ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว	50
13	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความถึกเห็นรวมทั้ง 4 ด้านระหว่าง ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว	51
14	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาคำนวณการของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่สอนและไม่สอนความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือ ค่านการแนะแนว	52
15	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาคำนวณการของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่สอนและไม่สอนความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนว	53
16	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาคำนวณงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่สอนและไม่สอนความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือ ค่านการแนะแนว	54
17	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาคำนวณการของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่สอนและไม่สอนความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือ ค่านการแนะแนว	55
18	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาคำนวณรวมทั้ง 4 ด้านของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่สอนและไม่สอนความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือ ค่านการแนะแนว	56
19	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถึกเห็นค่านการของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่สอนและไม่สอนความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือ ค่านการแนะแนว	57
20	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถึกเห็นค่านการของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่สอนและไม่สอนความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือ ค่านการแนะแนว	58

21	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถี่เห็นงานงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่มีและไม่มีความรู้ในด้านการบริหารนักเรียนหรือ ด้านการแนะแนว	59
22	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถี่เห็นงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่มีและไม่มีความรู้ในด้านการบริหารนักเรียนหรือ ด้านการแนะแนว	60
23	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถี่เห็นงานทั้ง 4 ด้านของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่มีและไม่มีความรู้ในด้านการบริหารนักเรียนหรือ ด้านการแนะแนว	61
24	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการขาดบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง	62
25	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาสถานที่ของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง	63
26	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหางานงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง	64
27	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง	65
28	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาทั้งหมดทั้ง 4 ด้านของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง	66
29	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถี่เห็นงานบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง	67
30	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถี่เห็นงานสถานที่ของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง	68

31	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถี่เห็นค่านงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง	69
32	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถี่เห็นค่านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง	70
33	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถี่เห็นรวมทั้ง 4 ด้านของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง	71
34	การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาค่านบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียน และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	72
35	การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาค่านสถานที่ของผู้บริหารโรงเรียน และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	73
36	การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาค่านงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียน และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	74
37	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาค่านงบประมาณของ ผู้บริหารโรงเรียน และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	75
38	การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาค่านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	76
39	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาค่านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	77
40	การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาค่านรวมทั้ง 4 ด้านของผู้บริหารโรงเรียน และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	78
41	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความถี่เห็นค่านบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียน และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	79

42	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านสถานที่ของผู้บริหารโรงเรียน และครูชำนาญการระยะเวลาในการทำงาน	80
43	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านงบประมาณของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูชำนาญการระยะเวลาในการทำงาน	81
44	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และครูชำนาญการระยะเวลาในการทำงาน	82
45	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้านของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูชำนาญการระยะเวลาในการทำงาน	83

บทนำ

คำนำ

การที่ประเทศชาติจะพัฒนาก้าวหน้าไปด้วยก็ทั้งในด้านสังคม สภาพเศรษฐกิจ และการเมืองนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการพัฒนากำลังคน (manpower) เป็นสำคัญ การพัฒนากำลังคนที่สำคัญยิ่งก็คือ การให้การศึกษาคือสิ่งที่จะเป็นพื้นฐานที่จะให้บุคคลสามารถนำไปพัฒนาต่อการดำรงชีวิตของตนได้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2518 : 2) ปัจจุบันนี้สังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว วิทยาการก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง รัฐบาลจึงพิจารณาเห็นว่าควรมีการปรับปรุงแผนการศึกษาของชาติให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม สภาพเศรษฐกิจและการเมือง ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 นั้นมีนโยบายที่จะปลูกฝังเยาวชนของชาติให้มีคุณธรรม มีระเบียบวินัย ความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การดำรงส่งเสริมเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทย ตลอดจนความเป็นเอกราช ความมั่นคงของชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1)

เมื่อแผนการศึกษาแห่งชาติเปลี่ยนไปเช่นนี้ หลักสูตรก็จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงด้วย วิชาศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีบทบาทในหลักสูตรใหม่มากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้วางระเบียบว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2520 โดยมีหลักเกณฑ์การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามนโยบายหลักของรัฐบาลในอันที่จะปลูกฝังเยาวชนไทยให้มีคุณธรรม และจริยธรรมที่ดีงาม มีระเบียบวินัยในตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รวมทั้งให้ดำรงส่งเสริมเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทย ตลอดจนส่งเสริมความเป็นเอกราช ความมั่นคงของชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ 2524 : คำนำ)

เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลและให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การจัดกิจกรรมตามระเบียบ
กึ่งกลาง กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นเกณฑ์การจบหลักสูตร
ข้อหนึ่งของนักเรียน กล่าวคือนักเรียนที่จะสำเร็จการศึกษาคณะหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 จะต้องใช้เวลา
เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาที่กำหนดให้ (กระทรวงศึกษาธิการ
2524 : คำนำ)

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 นั้นมีหลักการที่มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพ
และเปิดโอกาสให้เด็กวัยรุ่นได้ค้นพบความสามารถ ความเหมาะสมกับวัย ความสามารถ
ความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1) เพื่อให้
เป็นไปตามจุดหมายดังกล่าว คณะอนุกรรมการปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและกรม
วิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับหลักสูตรได้กำหนดโครงสร้าง
และจุดประสงค์ของหลักสูตรใหม่ ให้สอดคล้องกับแนวนโยบายกึ่งกลาง จึงมีทั้งวิชาบังคับและ
วิชาเลือก เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตัวเอง
มากขึ้น การจัดกลุ่มวิชาที่จัดให้สอดคล้องกับความคิดที่จะให้การศึกษาเป็นไปในแนวทางที่
จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข เป็นผลิตผลที่สังคมพึงปรารถนา อันเป็นจุดหมาย
ที่สำคัญของการจัดการศึกษาคือ วิชากิจกรรมนักเรียนมีส่วนที่จะสนองจุดหมายดังกล่าว
ได้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความถนัด ความสามารถ สติปัญญา ฯลฯ ดังนั้น
โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นทุกแห่งจึงต้องจัดให้มีการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนขึ้น

✓ วิชากิจกรรมนักเรียนเป็นวิชาที่มีความสำคัญมาก เพราะการเรียนเฉพาะวิชาการ
อย่างเดียวนั้นไม่ใช่อันช่วยในการที่จะเตรียมบุคคลให้ออกไปสู่สังคมที่นับวันจะแออัด ขาดทุน
ทุนวามมากขึ้นทุกขณะ จึงจำเป็นต้องมีการเรียนรู้เพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขด้วย และ
เป้าหมายของการศึกษาที่แท้จริงก็คือ ให้เด็กมีความเจริญงอกงามทั้ง 4 ด้าน คือด้านร่างกาย
ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์และด้านสังคม (เสริมศักดิ์ วิชาสารณ 2520 : 6 - 8)

วิชากิจกรรมนักเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแนะแนวในโรงเรียนมาก เนื่องจากว่าในช่วงมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นตามหลักสูตรพัฒนาเด็ก นักเรียนจะเริ่มเข้าสู่วัยเรียน ซึ่งถือว่าเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เด็กมีพลังงานมากมายทั้งพลังทางกายและพลังทางความคิด หากระบายพลังทั้งทางกายและทางความคิดออกในทางที่ไม่เหมาะสมก็ย่อมก่อให้เกิดอันตรายแก่ตนเองและผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานเหล่านี้หากเก็บสะสมไว้เป็นพลังงานส่วนเกิน (Surplus Energy) ซึ่งควรได้รับการระบายออกที่เหมาะสม ระบายออกในทางที่ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ ตามวิธีการของการจัดสภาพการณ์ สถานการณ์และกิจกรรมในวิชากิจกรรมนักเรียนอันจะเป็นผลดีแก่ตัวนักเรียนเองและแก่สังคมในที่สุด

ในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 นั้น กิจกรรมนักเรียนเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในหลักสูตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อสนองความสนใจและ เพื่อส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพพหุบัณฑิตของนักเรียนให้เหมาะสมกับสังคมประชาธิปไตย การจะสอนวิชาใด ๆ ก็ตามครูที่นั่นจำเป็นจะต้องมีการเตรียมการสอน โดยอาจจะศึกษาพื้นฐานของนักเรียนเพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม ซึ่งครูก็ต้องอาศัยข้อมูลจากฝ่ายแนะแนว เช่น ข้อมูลความถนัดทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อมูลสำรวจความต้องการของนักเรียนและอื่น ๆ อีก นอกจากนั้นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนอาจเกิดปัญหาขึ้นได้ เช่น ปัญหาความรู้ขาดการ ปัญหาความรู้วิชาการ นักเรียนหลายคนไม่สนใจต่อวิชากิจกรรมนักเรียน และมองไม่เห็นความสำคัญของวิชานี้ เป็นต้น จึงจำเป็นจะต้องศึกษาถึงสาเหตุของปัญหา เพื่อหาช่องทางแก้ไข ให้นักเรียนและครูได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่กำหนด อันจะเป็นทางที่จะให้วัตถุประสงค์ของวิชากิจกรรมนักเรียนบรรลุผลถึงจุดประสงค์ได้จริง

เนื่องจากวิชากิจกรรมนักเรียนมีบทบาทสำคัญในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 โดยเฉพาะนักเรียนเท่านั้นที่ไม่เข้าใจสาระสำคัญของวิชานี้ ครูทั่ว ๆ ไปในโรงเรียนก็เช่นเดียวกัน ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่ควรศึกษาหาช่องทางที่จะให้การเข้าร่วมกิจกรรมได้ผลดีที่สุด โดยครูเข้าใจถึงวิธีการที่จะหาเทคนิคและความรู้ในการสอน เพื่อให้ นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ

ในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนนั้น ทางกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ครู
กิจกรรมขึ้น แต่ในบางโรงเรียนก็อาจจะไม่มีเนื่องจากจำนวนครูมีน้อย ผู้บริหารจึงมอบหมาย
ให้ครูแนะแนว หรือครูที่ชั่วโมงสอนน้อยทำการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ซึ่งโดยมากแล้วครู
เหล่านั้นมีความรู้ความเข้าใจในวิชากิจกรรมนักเรียนน้อยมาก เมื่อดำเนินการสอนก็ย่อมก่อ
ให้เกิดความไม่มั่นใจในสิ่งที่ตนเองสอน ทำให้เกิดความวิตกกังวลขึ้น และคอยบั่นทอนสุขภาพจิต
ของผู้สอน ส่วนครูแนะแนวนั้นนอกจากจะมีหน้าที่ให้บริการต่าง ๆ แล้ว ยังมีหน้าที่สอนวิชา
กิจกรรมแนะแนวด้วย เมื่อต้องสอนวิชากิจกรรมนักเรียนก็ย่อมเป็นการเพิ่มงานชั้นอีก

พอสัมควร

นอกจากจะมีปัญหาในด้านบุคลากรที่ทำการสอนแล้ว บางโรงเรียนก็ประสบปัญหา
ด้านวิชาการ วิชากิจกรรมที่เปิดให้นักเรียนเลือกเรียนนั้นมีน้อยมาก จนเกือบจะกล่าวได้ว่า
เป็นการเลือกแบบบังคับ เช่น เปิดให้เรียนเฉพาะ ลูกเสือ เนตรนารี หรือยุวกาชาด
เป็นต้น ในโรงเรียนหนึ่ง ๆ นักเรียนมีจำนวนนับพันคนย่อมมีความต้องการที่จะเรียนกิจกรรม
ที่แตกต่างกันไป การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนหลาย ๆ กิจกรรมย่อมทำให้นักเรียน
ได้มีโอกาสเลือกเรียนวิชาที่เหมาะสมกับตนเองได้ยิ่งขึ้น ทั้งนี้ย่อมหมายความว่า โอกาส
ที่ให้กับกิจกรรมที่คนไม่ถนัด ไม่สนใจก็จะน้อยลง การหลบหนี การไม่สนใจในวิชากิจกรรม
นักเรียนก็อาจจะลดลงอย่างมาก

งบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อโครงการต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดทำขึ้นเพื่อ
การเรียนการสอนวิชากิจกรรม เช่น การจัดนิทรรศการต่าง ๆ หากมีการจัดสรรงบประมาณ
ให้เพียงพอ โครงการทุกอย่างก็เปรียบเสมือนว่าสำเร็จลุล่วงไปแล้วครึ่งหนึ่ง แต่การที่
จะอาศัยงบประมาณจากโรงเรียนเพียงอย่างเดียวย่อมไม่เพียงพอ จึงควรที่จะต้องหาทางขอ
ความช่วยเหลือจากสมาคมหรือองค์การอื่นด้วย อาทิเช่น สมาคมศิษย์เก่า สมาคมผู้ปกครอง
และครู เป็นต้น

โรงเรียนประสบปัญหาด้านสถานที่ที่ทำการเรียนการสอนกิจกรรม เพราะห้องเรียน
 ธรรมดาไม่สามารถเก็บเสียงได้ ธรรมชาติของการเรียนวิชานี้จะให้นักเรียนได้แสดงออก
 อย่างเต็มที่ จึงเกิดเสียงรบกวนห้องใกล้เคียง นอกจากนั้นในบางชั่วโมงจะต้องใช้สนามหรือ
 ห้องประชุมเพื่อทำการสอน ครูกิจกรรมจำเป็นต้องหาสถานที่ที่จะสอนหลีกเลี่ยงไม่ให้ตรงกับวิชาอื่น
 และต้องขออนุญาตจากฝ่ายอาคารสถานที่ล่วงหน้าก่อน ในบางครั้งก็ก่อให้เกิดความไม่สะดวก
 แก่ครูกิจกรรม ซึ่งต้องทำการสอนวิชาอื่นแล้วต้องมารับภาระเกี่ยวกับเรื่องนี้

✓ ผู้วิจัยได้มองเห็นถึงความสำคัญของปัญหาและความคิดเห็นทั้งสี่ด้าน คือ ด้านบุคลากร
 ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณและด้านสถานที่ ในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษา
 ถึงหกชั้นมา จึงทำการวิจัยเรื่องนี้เพราะคิดว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
 อาทิเช่น ผู้บริหารโรงเรียน ครูกิจกรรม ครูแนะแนว และนักเรียนซึ่งในเรื่องนี้ คณะ
 กรรมการผู้แทนการศึกษาและปรับปรุงหลักสูตรของสมาคมการศึกษาแห่งอเมริกาได้กล่าวว่
 การสอนที่ดี ตลอดจนถึงปัญหาในการสอนและความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้องกับการสอนที่ดี
 เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำมาประกอบการจัดและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน

(Association for Supervision and Curriculum Development. 1957 : 57)
 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้ใช้ดำเนินการมาจนถึงปัจจุบันนี้ครบสี่ปีแล้ว
 โรงเรียนมัธยมต่าง ๆ มีนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 1 ถึงมัธยมปีที่ 3 ครบทุกชั้น จึงน่าที่จะได้ทำ
การสำรวจปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้น เพื่อให้สอดคล้องกับจุดหมายของการสอนวิชา ในอันที่จะส่งผลให้นักเรียนเป็น
บุคคลที่พึงปรารถนาของสังคมต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร
2. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ที่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร
3. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ชายและหญิงมีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร
4. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันจะมีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริม และแก้ไขการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียน ครูกิจกรรม และครูแนะแนวได้มองเห็นความสำคัญของการเรียน การสอนวิชากิจกรรมนักเรียน และให้ความร่วมมือสนับสนุน
3. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะแก่ศูนย์แนะแนว และกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา สำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถาบันที่ผลิตครูทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูแนะแนว ครูกิจกรรมให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน

ขอบเขตการศึกษาคนควา

1. การวิจัยครั้งนี้ ใ้กลุ่มตัวอย่างประชากรอันประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมนักเรียน และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 288 คน จาก 96 โรงเรียน

2. ตัวแปรที่ทำการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น

2.1.1 ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ก. ผู้บริหารโรงเรียน	จำนวน	96 คน
ข. หัวหน้าครูกิจกรรมนักเรียน	จำนวน	96 คน
ค. หัวหน้าฝ่ายแนะแนว	จำนวน	96 คน

2.1.2 ระยะเวลาในการทำงาน

ก. ตั้งแต่เริ่มทำงาน	ถึง	5 ปี
ข. ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	ถึง	10 ปี
ค. ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	ถึง	15 ปี
ง. ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป	ถึง	20 ปี
จ. ตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป		

2.1.3 เพศ

2.1.4 มีพื้นความรู้ในคานกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนว

ก. มี
ข. ไม่มี

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน แบ่งเป็นสี่ด้านดังนี้

- ก. ปัญหาด้านบุคลากร
- ข. ปัญหาด้านสถานที่
- ค. ปัญหาด้านงบประมาณ
- ง. ปัญหาด้านวิชาการ

2.2.2 ความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน แบ่งเป็นสี่ด้าน

ดังนี้

- ก. ความคิดเห็นด้านบุคลากร
- ข. ความคิดเห็นด้านสถานที่
- ค. ความคิดเห็นด้านงบประมาณ
- ง. ความคิดเห็นด้านวิชาการ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหา หมายถึง อุปสรรคหรือสิ่งที่มาขัดขวางทำให้ไม่สามารถบรรลุถึงจุดประสงค์ที่วางไว้ในการเรียนรู้การสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ซึ่งได้มาจากการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็นสี่ด้าน คือ

1.1 ปัญหาด้านบุคลากร หมายถึง อุปสรรคหรือสิ่งที่มาขัดขวางซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานที่ที่จะใช้ในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน เช่น อัตราค่าจ้างครูที่ทำการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนแต่ละครูแนะแนว เป็นต้น

1.2 ปัญหาด้านสถานที่ หมายถึง อุปสรรคหรือสิ่งที่มาขัดขวางซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานที่ที่จะใช้ในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน เช่น ห้องเรียน ห้องประชุม สนาม เป็นต้น

1.3 ปัญหาการเงินงบประมาณ หมายถึง อุปสรรคหรือสิ่งที่มาขัดขวางซึ่ง เกี่ยวข้องกับการเงินที่จะนำไปใช้สนับสนุนการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน เช่น การจัดซื้อ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน หรือจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ให้กับครูกิจกรรมและนักเรียน

1.4 ปัญหาความรู้ความเข้าใจ หมายถึง อุปสรรคหรือสิ่งที่มาขัดขวางซึ่งเกี่ยวกับ ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชากิจกรรมนักเรียนของบุคคลต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในการสอน วิชากิจกรรมนักเรียน

2. ความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน หมายถึง ความคิดและความรู้สึก เฉพาะในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้า ฝ่ายแนะแนว ซึ่งได้มาจากการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็นสี่ด้านคือ

2.1 ความคิดเห็นด้านบุคลากร หมายถึง ความคิดและความรู้สึกเฉพาะ ของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีต่อบุคคลต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วม ในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน

2.2 ความคิดเห็นด้านสถานที่ หมายถึง ความคิดและความรู้สึกเฉพาะของ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีต่ออาคารสถานที่ หรือห้องเรียน ที่ใช้ในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน

2.3 ความคิดเห็นด้านงบประมาณ หมายถึง ความคิดและความรู้สึกเฉพาะของ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ที่มีต่อเงินงบประมาณ ที่ใช้จ่าย หรือใช้สนับสนุนในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน

2.4 ความคิดเห็นด้านวิชาการ หมายถึง ความคิดและความรู้สึกเฉพาะของ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีต่อความรู้ ความเข้าใจใน ด้านเนื้อหาวิชา หลักสูตรและวิธีการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน

3. วิชาการกิจกรรมนักเรียน

3.1 อธิบาย วิชานี้เป็นวิชาซึ่งมีอยู่ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ปี 2521 จุดประสงค์ของการเรียนวิชานี้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในหลักสูตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อสนองความสนใจ และเพื่อส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพและอุปนิสัยของนักเรียนให้เหมาะสมกับสังคมประชาธิปไตย ต้องเรียนสัปดาห์ละ 1 คาบ ตลอดทั้ง 3 ปี และวิชานี้มี 0.5 หน่วยการเรียนรู้ต่อภาค อีกทั้งวิชานี้ถือเป็นหลักเกณฑ์ข้อหนึ่งในการจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น กล่าวคือนักเรียนจะจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นได้นั้น นักเรียนจะต้องเข้าร่วมทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ไม่น้อยกว่าหนึ่งอย่าง และต้องมีเวลาเรียนรวมเวลาไม่น้อยกว่า 80 % ของจำนวนเวลาในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วย

3.2 ประเภท กิจกรรมนักเรียนที่ควร จัดมีดังต่อไปนี้

3.2.1 กิจกรรมปลูกฝัง หรือปลูกฝัง หรือเนตรนารี หรือกิจกรรมผู้นำพัฒนาประโยชน์

3.2.2 กิจกรรมศาสนา

3.2.3 กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

3.2.4 กิจกรรมส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์

3.2.5 กิจกรรมการใช้ห้องสมุด

3.2.6 กิจกรรมการใช้ดินคำไทย

3.2.7 กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม

3.2.8 กิจกรรมทัศนศึกษา

3.2.9 กิจกรรมนันทนาการ

3.2.10 กิจกรรมส่งเสริมวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร

กิจกรรมทั้ง 10 ประเภท ในข้อ 3.2 นี้แต่ละประเภท โรงเรียนอาจแยกจัดเป็นกิจกรรมย่อย ๆ ได้อีกหลายกิจกรรม เช่น 3.2.4 กิจกรรมส่งเสริมการเกษตร และสหกรณ์อาจแยกจัดเป็นชุมนุมยุวเกษตรกรในระดับประถม หรือชุมนุมเกษตรกรในอนาคตกแห่ง ประเทศไทย ในระดับมัธยมศึกษา หรือชุมนุมสหกรณ์ เป็นต้น

โรงเรียนใดจัดกิจกรรมประเภทใดหรือจัดเป็นชุมนุมต่าง ๆ อย่างใดใน แต่ละภาคเรียนให้รายงานให้เจ้าสังกัดทราบ

การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนในแต่ละภาคเรียน จะเป็นกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ก็ได้

4. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ หรือ ผู้รักษาการในตำแหน่งนั้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2525

5. หัวหน้าครูกิจกรรมนักเรียน หมายถึง หัวหน้าของครูที่ได้รับมอบหมายให้กำเนินการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน

6. หัวหน้าฝ่ายแนะแนว หมายถึง หัวหน้าของครูที่ทางโรงเรียนได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งครูแนะแนว

7. ระยะเวลาในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มเข้ารับราชการในสถานศึกษาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน แบ่งเป็นระยะได้ดังต่อไปนี้

- 7.1 ตั้งแต่เริ่มทำงาน ถึง 5 ปี
- 7.2 ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ถึง 10 ปี
- 7.3 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ถึง 15 ปี
- 7.4 ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ถึง 20 ปี
- 7.5 ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

8. มีพื้นที่ความรู้ในค่านักกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนว หมายถึง ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำเนินงานค่านักกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวนั้นผ่านการอบรมค่านักกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวมาเป็นระยะทั้งต่อไปนี้

8.1 เรียนในระดับปริญญาตรีมา 1 กระบวนวิชา

8.2 เรียนวิชาเอกแนะแนว

8.3 เรียนวิชาโทแนะแนว

8.4 เรียนในระดับปริญญาโทมา 1 กระบวนวิชา

8.5 ผ่านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น เช่น 7 วัน 15 วัน 1 เดือน

หรือ 3 เดือน

9. โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของรัฐบาลที่เปิดสอนระดับชั้น ม.1 ถึง ม.3 ครอบคลุมชั้นในปีการศึกษา 2525 ในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีทั้งหมด 96 โรงเรียน.

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ 2504 : 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "กิจกรรมคือการทำงาน" และการกระทำทุกอย่างในโรงเรียน การเรียนวิชา กิจกรรมอาจจะอยู่ในหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรก็ได้ ถ้ากิจกรรมใดจัดไว้ในหลักสูตร บังคับว่าต้องเรียน ต้องทำ เรียกว่า กิจกรรมในหลักสูตร กิจกรรมใดที่มิได้กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือมิได้บังคับว่าต้องเรียน แต่บุคคลในโรงเรียนร่วมกันจัดให้มีขึ้นโดยมุ่งให้เป็นสิ่งส่งเสริมการเรียนในชั้นให้มั่นคงก้าวหน้า กิจกรรมนั้นเรียกว่า "กิจกรรมนอกหลักสูตร" หรือ "กิจกรรมพิเศษ"

(Extra Curricular Activities หรือ Special Activities) เป็นต้น

กิจกรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียนมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันออกไป เช่น กิจกรรมร่วมหลักสูตร (Co-Curricular Activities) กิจกรรมพิเศษ (Special Activities) กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra-Curricular Activities) กิจกรรมนอกห้องเรียน (Outside Classroom Activities) กิจกรรมนิสิต กิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมนักเรียน (Student Activities) เป็นต้น (ธีระ นพคุณ 2521 : 8)

การเรียกชื่อกิจกรรมในโรงเรียนออกไปต่าง ๆ กัน เนื่องจากนักการศึกษาได้มองจุดหมายของการจัดกิจกรรมแตกต่างกันออกไป อาทิเช่น ใช้คำว่า "กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra-Curricular Activities)" เพราะเห็นว่ากิจกรรมนั้นไม่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร แต่จัดเพื่อสนองความต้องการตามธรรมชาติของนักเรียน ต่อมาการเรียนการสอนมีแนวความคิดทางการศึกษาสมัยใหม่มากขึ้น กิจกรรมนั้นควรจะสอดคล้องกับบทเรียน จึงเกิดมีคำใหม่ขึ้นมาคือ "กิจกรรมร่วมหลักสูตร (Co-Curricular Activities)" แต่ยังคงมีความหมายว่ากิจกรรมนั้นควรเป็นส่วนหนึ่งที่นำมาประกอบบทเรียนเท่านั้น จึงเกิดแนวความคิดขึ้นมาอีกว่า กิจกรรม

ควรเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรแยกกันไม่ได้ จึงมีการใช้คำที่มีความหมายรวมกันว่า

"กิจกรรมนักเรียน" (Student Activities) (ประทีป ชวนเจริญ 2520 : 161)

ตามพจนานุกรมของ กูด (Good. 1973 : 9) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียนไว้ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่นักเรียนสมัครใจเข้าร่วมดำเนินการเองด้วยความเห็นชอบและสนับสนุนจากคณาจารย์ และอยู่ภายใต้การควบคุมของสถาบันการศึกษา
2. จัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้ ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความสามารถ รวมทั้งเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของนักเรียน เพิ่มเจิมจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
3. จัดขึ้นโดยไม่กำหนดให้มีหน่วยกิตหรือคะแนนและสิทธิที่ได้จะไม่ถือว่าสำเร็จการศึกษา
4. มีบรรยากาศเป็นกันเองยิ่งกว่าในห้องเรียน

เพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอรวบรวมความหมายของกิจกรรมนักเรียนไว้ดังนี้

กิจกรรมนักเรียน หมายความว่า กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นด้วยความร่วมมือของนักเรียน เพื่อสนองความต้องการและความสนใจ อันเป็นแนวทางเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักเรียน กิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียน แต่อาจจะช่วยส่งเสริมกิจกรรมในห้องเรียนให้มีคุณค่าและมีประโยชน์มากขึ้นก็ได้ และไม่มีผลต่อการจบชั้นเรียนของนักเรียน แต่ปัจจุบันนี้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ปี พ.ศ. 2521 ระบุให้เป็นวิชาบังคับ ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องเรียน สัปดาห์ละ 1 คาบ ตลอดทั้ง 3 ปี และวิชานี้มี 0.5 หน่วยการเรียนรู้ต่อภาค และมีการประเมินผลเป็นเกณฑ์สำคัญในการจบหลักสูตร กล่าวคือนักเรียนจะจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นได้นั้น นักเรียนจะต้องเข้าร่วมทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความสามารถ ความถนัด

ความสนใจ ไม่น้อยกว่า 1 อย่าง และต้องมีเวลาเรียนรวมเวลาไม่น้อยกว่า 80 % ของ
จำนวนเวลาในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยมีกิจกรรมให้นักเรียนได้เลือก 10 ประเภท และการ
เข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนในแต่ละภาคเรียน จะเป็นกิจกรรมอย่างเดียวกันหรือไม่ก็ได้
นอกจากนี้ก็มีครูกิจกรรมเป็นผู้รับผิดชอบในด้านการสอนและมีหัวหน้าครูกิจกรรมอีกโรงเรียนละ
หนึ่งคน สำหรับควบคุมและบริหารงานในด้านการเรียนการสอนวิชากิจกรรม

กิจกรรมนักเรียนนั้นมีมานานแล้ว ตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน แต่สมัยนั้นยังไม่มีความสำคัญ
เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพิ่งมาต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เมื่อทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยการกระทำ
ตามแนวของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในวงการศึกษา
กิจกรรมเริ่มมีความสำคัญขึ้นมาตามลำดับ และได้รับความสนใจจากโรงเรียนในสหรัฐอเมริกา
โดยทั่วไป ดังเช่นในปี ค.ศ. 1919 วิทยาลัยครูแห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ได้เปิดสอนวิชา
กิจกรรมนักเรียนขึ้นครั้งแรก โดยมี แอลเบิร์ต เค. เฟรตเวลล์ (Elbert K. Fretwell)
เป็นผู้สอนและเขาได้ชื่อว่า เป็นบิดาแห่งกิจกรรมนักเรียน

สำหรับกิจกรรมนักเรียนในประเทศไทย ได้เริ่มมีบทบาทในโรงเรียนมากขึ้นภายหลัง
สงครามโลกครั้งที่ 2 ไทยได้ส่งครูไปศึกษาต่างประเทศ โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา
เมื่อครูเหล่านั้นกลับมามีนำแนวความคิดการจัดกิจกรรมนักเรียนเข้ามาพร้อมกับระบบการศึกษา
แผนใหม่ ในตอนต้น ๆ ได้มีการจัดตั้งสมาคมครูและบุคลากร สถานักเรียน แต่มักจะล้มเหลว
เพราะเป็นระยะทดลองปฏิบัติตามแนวความคิดใหม่ ครั้นต่อมาเมื่อเข้าใจและสนใจยิ่งขึ้น
กิจกรรมนักเรียนจึงได้พัฒนาและจัดขึ้นอย่างกว้างขวางตามลำดับมา (อุดม หนูทอง

2521 : 34)

จุดมุ่งหมายของกิจกรรมนักเรียนที่จัดขึ้นจะช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้
ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอยู่ร่วมกันในสังคม รู้จัก
ความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามสิทธิของตนเองภายในขอบเขตของกฎหมาย เกิดความรัก

ความสามัคคีในหมู่คณะ รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ช่วยพัฒนาการทางด้านร่างกาย และจิตใจให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1 - 2) ส่งเสริมความสามารถพิเศษ และความสนใจของนักเรียน รวมทั้งเรื่องราวดื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการเรียนประจำ (Allen, Alexander and Means. 1973 : 9) เพื่อช่วยให้นักเรียนมีขวัญกำลังใจ และค้นหานักเรียนที่มีสมรรถภาพที่โดดเด่น (McKown. 1952 : 13 - 16) เบนท์ก็กล่าวเพิ่มเติมว่า กิจกรรมนักเรียนช่วยส่งเสริมบทเรียน ช่วยฝึกความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Bent. 1970 : 367 - 378) และฝึกความรับผิดชอบ (Stoops, Rafferty and Johnson. 1975 : 473) ส่วนประเสริฐ วิจารณ์ ได้เสนอแนะจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนักเรียนต่างจากที่กล่าวมาแล้วได้แก่ ให้นักเรียนมีความเข้าใจ รู้คุณค่าในความสัมพันธ์ทาง การ และช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนให้ใกล้ชิดกันอีกด้วย ประเสริฐ วิจารณ์ 2510 : 6 - 7)

กิจกรรมนักเรียนมีคุณค่าและประโยชน์มาก พันธ์ หันนาคินทร์ (พันธ์ หันนาคินทร์ 2521 : 173) มีความเห็นตรงกับมิลเลอร์ว่า กิจกรรมนักเรียนนอกจากจะมีประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเองแล้ว ยังช่วยเสริมสร้างหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ช่วยในการบริหารโรงเรียน และชุมชน (Miller, Mayer and Patrick. 1959 : 11 - 19) จากข้อใหญ่ ๆ เหล่านี้อาจแยกย่อยลงไปได้อีก เช่น กิจกรรมนักเรียน ช่วยค้นหาและส่งเสริมความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคล ช่วยลดความเครียดประจำวัน (อนันต์ รอดแจ่ม 2512 : 22) เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความสามารถของตนเอง รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (วิจิตร วรุตมางกูร และสุพิชญา ชีระกุล 2520 : 58) ให้นักเรียนเรียนรู้โดยการกระทำ (ปัญญา สาร 2519 : 208) และช่วยสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน เป็นต้น (วรวิทย์ วสันตสาร 2518 : 204 - 206) ฉะนั้น จะเห็นได้ว่ากิจกรรมนักเรียนมีคุณค่าและประโยชน์ต่อนักเรียนเป็นอันมาก

กิจกรรมนักเรียนมีคุณค่าต่อนักเรียนเอนกประการ แต่ก็อาจจะมีโทษนั้นจากการจัดกิจกรรมนักเรียนมากเกินไป เช่น ทำให้ผลการเรียนเสียตกต่ำไป ทำให้งานของครูเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก

โดยเฉพาะครูที่เห็นว่าได้รับนิยตชอบในกิจกรรมนั้นโดยตรง กิจกรรมบางอย่างต้องลงทุนมาก ผลที่ได้ไม่คุ้มค่า (พนัส หันนาคินทร์ 2521 : 174) กิจกรรมนักเรียนบางอย่างทำให้ แยกความสามัคคี หรือเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ 2520 : 112) และบางครั้งก่อให้เกิดเป็นสมาคมลับ เป็นปฏิปักษ์ต่อโรงเรียนด้วย (พนัส หันนาคินทร์ 2521 : 174) ด้วยเหตุนี้ในการจัดกิจกรรมนักเรียนต้องระมัดระวังอย่างรอบคอบ

มีผู้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักเรียนไว้หลายแบบด้วยกัน เช่น กระทรวงศึกษาธิการ ได้แบ่งกิจกรรมนักเรียนออกเป็น 10 ประเภทด้วยกันคือ กิจกรรมลูกเสือหรือนักอากาศ หรือ เนตรนารี หรือกิจกรรมผู้นำเพื่อประโยชน์ กิจกรรมศาสนา กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย กิจกรรมส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ กิจกรรมการใช้ของสมดุ กิจกรรมส่งเสริมการใช้ สินค้าไทย กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมทัศนศึกษา กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมส่งเสริมวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร ซึ่งในแต่ละประเภทโรงเรียนอาจจัดเป็นกิจกรรมย่อย ๆ ได้อีกหลายกิจกรรม เช่น กิจกรรมส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ อาจแยกเป็น ชุมชมยุวกสิกรในระดับประถมหรือชุมนุมเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในระดับมัธยมศึกษา หรือชุมนุมสหกรณ์ เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 2 - 3) สุมาลี แจบเกาะ (สุมาลี แจบเกาะ 2519 : 11) ก็ได้แบ่งกิจกรรมนักเรียนออกเป็น 10 ประเภท เช่นกัน ดังนี้คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการปกครองและการบริหาร เช่น สถานักเรียน ไชยภูมิ คณะสี กิจกรรมที่เกี่ยวกับวิชาการ เช่น ชุมชมภาษาไทย ชุมชมวิทยาศาสตร์ ชุมชมคณิตศาสตร์ ฯลฯ กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม เช่น การทำบุญในวันสำคัญของศาสนา กิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์ เช่น ลูกเสือ อนุภาษาด กิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปะและการดนตรี กิจกรรมการใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ชุมชมประติมากรรม กิจกรรมเกี่ยวกับสังคม เช่น การทัศนาวรร การอยู่ค่ายพักแรม ฯลฯ กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง เช่น ชุมชมเกษตรกร ชุมชมกายรูป ฯลฯ และกิจกรรมเกี่ยวกับการพิมพ์ เช่น การจัดทำวารสาร เป็นต้น แต่ วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร (วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร 2520 : 56) จำแนก

กิจกรรมนักเรียนเป็นสองประเภทคือ กิจกรรมภายในโรงเรียน ได้แก่ ชุมนุมต่าง ๆ สถานักเรียนและการประชุมอภิปรายต่าง ๆ ในโรงเรียน อีกประเภทคือ กิจกรรมนอกห้องเรียน ได้แก่ การทัศนศึกษา การพัฒนาชุมชน การสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น พันธ์ หันนาคินทร์ (พันธ์ หันนาคินทร์ 2521 : 174 - 177) ได้ให้รายละเอียดเพิ่มเติมว่า ควรประกอบด้วยสถานักเรียน การประชุมกิจกรรมที่กระทำนอกโรงเรียน กิจกรรมเกี่ยวกับการพิมพ์ กิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรีและกิจกรรมเกี่ยวกับโฮมรูม ส่วนบุญโญ สาร (บุญโญ สาร 2519 : 209) ได้กล่าวไว้ต่างกับของ พันธ์ หันนาคินทร์ อยู่สองกิจกรรมคือ การจัดนิทรรศการทางศิลปะต่าง ๆ และการแสดงละคร ปราโมทย์ แก้วคล้าย (ปราโมทย์ แก้วคล้าย 2519 : 19 - 22) กล่าวถึงกิจกรรมนักเรียนว่าประกอบด้วย การจัดงานฉลองและรื่นเริงในโอกาสต่าง ๆ การทัศนศึกษาหรือการพักผ่อน การแข่งขันกีฬาของนักเรียน การร่วมพิธีทางศาสนา วันบำเพ็ญประโยชน์และวันตลาดนัดนักเรียน เป็นต้น สมจิต ธนสุกาญจน์ (สมจิต ธนสุกาญจน์ 2498 : 7 - 8) สรุปว่า กิจกรรมนักเรียนมีสี่ประเภทคือ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านบริการ และกิจกรรมด้านสังคม สันทนาการ ส่วน สุชาดา กิรวัดน์ (สุชาดา กิรวัดน์ 2511 : 12 - 13, 42 - 43) ได้แบ่งกิจกรรมตามวัตถุประสงค์โดยสรุปมีสามประเภทคือ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อถนอมทะนุถุติกาลให้เฟื่องฟูพร้อมไปด้วยคุณสมบัติแห่งพลเมืองดี กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมวิชาการ และกิจกรรมที่จัดขึ้นตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของนักเรียน

ในการจัดกิจกรรมนักเรียนนั้น มีหลักการที่ต้องคำนึงอยู่หลายประการ พันธ์ หันนาคินทร์ (พันธ์ หันนาคินทร์ 2521 : 177 - 188) กล่าวว่า กิจกรรมทุกกิจกรรม ทุกประเภทจะต้องอยู่ภายใต้ความควบคุมของโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้กิจกรรมเหล่านั้นดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีจุดประสงค์ที่จะส่งเสริมความเจริญในแง่ต่าง ๆ แก่นักเรียน เช่น การสังคม จรรยา มารยาท ตลอดจนการสร้างความรู้สึกลึกในคุณธรรมต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน ครูใหญ่จะต้องมีอำนาจสิทธิ์ขาดในอันที่จะอนุมัติหรือไม่อนุมัติกิจกรรมใด ๆ ที่เห็นว่าไม่ก่อให้เกิดความเจริญแก่นักเรียน จำนวน

ชนิด และประเภทของกิจกรรมในโรงเรียนจะต้อง เป็นไปตามส่วนของจำนวนนักเรียน สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และโรงเรียนพร้อมที่จะจัดให้ได้ตามความมุ่งหมาย ไม่ควรให้นักเรียนได้เข้าร่วมในกิจกรรมมากเกินไป เพราะจะทำให้เสียผลการเรียน การจัดให้มีการแนะแนวแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเลือกกิจกรรมที่จะเข้าร่วมนั้น ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคน ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามความต้องการ ครูและนักเรียนเท่านั้นจะได้รับสิทธิเข้าร่วม กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น บุคคลภายนอกไม่มีสิทธิจะเข้าเป็นสมาชิกในกิจกรรม กิจกรรมต่าง ๆ จะต้องจัดขึ้นในโรงเรียน เว้นแต่สภาพของกิจกรรมไม่เปิดโอกาสให้ทำเช่นนั้น การใช้อาคาร สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมต่าง ๆ จะต้องกำหนดวันเวลาให้แน่นอน โรงเรียนมีหน้าที่ต้องควบคุม ดูแล และแนะนำเกี่ยวกับการเงินและบัญชีกิจกรรมทุกประเภท และในการจัดกิจกรรม ประการสุดท้ายคือ จะต้องจัดในเวลาเรียนมากกว่านอกเวลาเรียน

อนันต์ รอดแจ่ม (อนันต์ รอดแจ่ม 2512 : 23) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ หลักสำคัญในการจัดกิจกรรมนักเรียนว่า จะต้องมีการพิจารณาคุณภาพของโรงเรียนเสียก่อนว่า อาคารและบริเวณทั่วไปมีความเหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมชนิดใดบ้าง ตลอดจนพิจารณาว่ามีครู มากน้อยเพียงใด พอที่จะควบคุมได้ทั่วถึงหรือไม่ นอกจากนี้จะต้องจัดกิจกรรมให้สอดคล้อง กับสภาพสังคม คือขนบธรรมเนียมและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นต้องมีจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ ไม่ใช่ดำเนินการไปตามยถากรรม โรงเรียนจะต้องจัดกิจกรรมที่เด็กสนใจและชอบ ปฏิบัติ พยายามให้นักเรียนทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้น และให้รู้เรื่อง กิจกรรมนั้นว่าวิธีการจัดและมีความมุ่งหมายอย่างไร ส่งเสริมให้เด็กแสดงออกซึ่งความสามารถ ความธรรมชาติ ตลอดจนพฤติกรรมของเด็กที่ถูกผลักดันมาจากภายในตัวเอง นักเรียนไม่ควร ได้รับสิทธิพิเศษที่จะเข้าร่วมกิจกรรมโดยไม่เรียนหนังสือ ควรสนับสนุนทั้งการเรียนและการรวม กิจกรรม พยายามอบรมนักเรียนที่ได้รับเลือกเป็นผู้นำในกิจกรรมต่าง ๆ ให้ความประพฤติ อย่างเหมาะสม วางระเบียบและควบคุมการจัดกิจกรรมนักเรียนแต่ละประเภทโดยการวางแผน การจัดอย่างรัดกุมและเกิดประโยชน์กับเด็กอย่างแท้จริง คัดเลือกครูเพื่อวางตัวรับผิดชอบใน การจัดกิจกรรมแต่ละประเภทให้เหมาะสมกับความชัดเจนของแต่ละบุคคล ครูที่รับผิดชอบควร

เป็นเพียงที่ปรึกษาของนักเรียนเท่านั้น ไม่ควรวางตัวเหนือหน่วยกิจกรรมนั้น ๆ วัสดุและสิ่งอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมให้กิจกรรมเหล่านี้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย และในเรื่องการเงินควรจัดกระทำอย่างรอบคอบ ยุติธรรมและเชื่อถือได้

ส่วนประสิทธิ์ ฮาบเจริญ (ประสิทธิ์ ฮาบเจริญ 2520 : 164 - 165) ได้ให้หลักการสั้น ๆ ในการจัดกิจกรรมนักเรียนว่า ควรใช้หลักประชาธิปไตย นั่นคือ นักเรียนแต่ละคนควรทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจและถนัดที่สุด การทำกิจกรรมนักเรียนควรยึดถือการพัฒนาการจักมากกว่าที่จะยึดถือผลงานที่ได้ออกมา ไม่ควรเน้นที่ระเบียบข้อบังคับ นักเรียนควรมีบทบาทและได้รับประโยชน์จากการจักมากที่สุด

แมคคานัน (McKown. 1972 : 17 - 24) ได้วางแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมไว้ว่า นักเรียนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต้องอยู่ในโรงเรียนนั้น โรงเรียนจะแนะนำกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมทุกคน การสมัครเป็นสมาชิกและการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นแบบประชาธิปไตย การบริการนักเรียนต่าง ๆ ต้องสอดคล้องกับการจัดกิจกรรม นักเรียนไม่ควรมาเรียนเพื่อมาเข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมนักเรียนควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นส่วนหนึ่งของโครงการปกติของครู ครูควรเป็นผู้แนะนำมากกว่าสั่งการ กิจกรรมนักเรียนควรเริ่มโครงการเล็ก ๆ ก่อนจึงจะค่อย ๆ ขยายเป็นกิจกรรมใหญ่ ในการจัดกิจกรรมควรพิจารณาอย่างรอบคอบ และควรมีการจัดเตรียมอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกไว้ให้พร้อม และในการจัดกิจกรรมควรมีการจัดบันทึกผล งบประมาณในการจัดกิจกรรมควรแบ่งสรรอย่างยุติธรรม และเก็บรักษาไว้อย่างปลอดภัย ควรถือว่ากิจกรรมทุกประเภทเท่าเทียมกันหมด

อีกคนหนึ่งคือ คูเปอร์ (Cooper. 1967 : 269) ได้กำหนดหลักการจัดกิจกรรมไว้ว่า ควรสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าจำกัดโอกาส ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และให้ความรับผิดชอบในกิจกรรมนั้น ๆ จัดหาโอกาสให้นักเรียนได้ประสบผลสำเร็จในกิจกรรม เป็นการจัดกิจกรรมให้มีความสัมพันธ์กับชีวิตจริง สร้างความเป็นผู้นำในแต่ละบุคคล ส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็น กิจกรรมทุกประเภทควรให้คุณค่าด้านจิตใจมากกว่าคุณค่าภายนอก

ผลจากการศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมเหล่านี้ สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง จะต้องมีการวางแผนล่วงหน้า พร้อมทั้งพิจารณาถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง เช่น ความสนใจ ของนักเรียน วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ งบประมาณในการจัด ตลอดจนบุคลากรที่มีความสัมพันธ์ กับการจัดกิจกรรมนักเรียน และการประเมินผลการจัดกิจกรรมนั้น ๆ เป็นต้น

ในการจัดกิจกรรมทุกครั้งจะต้องมีการประเมินผล ประเสริฐ วิชารักษ์ (ประเสริฐ วิชารักษ์ 2510 : 43) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการประเมินผลกิจกรรมไว้ว่า เพื่อจะ ใ้ครูว่ากิจกรรมที่ดำเนินไปนั้นได้รับความสำเร็จเพียงใด หาข้อดีเกินและเสียหายเพื่อนำมา ปรับปรุงโครงการกิจกรรมต่อไป ประเมินผลอาจทำได้สองระยะคือ ในระหว่างการรวม กิจกรรมนักเรียน และภายหลังการรวมกิจกรรม (McKown. 1952 : 632 - 633) ประดิษฐ์ สวมเจริญ (ประดิษฐ์ สวมเจริญ 2520 : 173 - 174) กล่าวว่า หลักการ ที่ใช้ในการประเมินผลกิจกรรมจะต้องมีการจัดเข้าโครงการของโรงเรียน มีการประเมินผล กิจกรรมนักเรียนทุกด้าน โดยให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องร่วมกันประเมินผลด้วยวิธีการหลาย ๆ อย่าง การประเมินผลจะมีประสิทธิภาพได้ต้องอาศัยข้อเท็จจริงจากข้อมูลทั้งหลาย เพื่อนำมาวิเคราะห์ จัดระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประเมินผลรวบรวมไว้ และเป็นหลักฐานที่จะต้องใช้ศึกษา นอกจากนี้การประเมินผลก็ต้องกระทำต่อเนื่องกันด้วย ส่วนวิธีการประเมินผลอาจทำได้สองวิธี (สุรินทร์ สรสิริ 2509 : 120 - 121) คือวิธีทางตรง ได้แก่ การใช้เครื่องมือที่ได้ เตรียมไว้แล้วเป็นอย่างดี เช่น แบบสอบถาม การวิจัย และการไปเยี่ยมสถานศึกษา เป็นหมู่คณะ เป็นต้น ส่วนอีกวิธีหนึ่งเป็นวิธีการทางอ้อม ได้แก่ การอภิปรายหมู่ การทำ ระเบียบพฤติกรรมงานและการสังเกต

ประเสริฐ วิชารักษ์ (ประเสริฐ วิชารักษ์ 2510 : 36 - 37) อ้างผลการสำรวจ ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษาไว้ว่า ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียน ได้แก่ นักเรียนมีเวลาปฏิบัติกิจกรรมน้อย เพราะมาอยู่ใกล้ ต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน นักเรียน มีความสนใจน้อยและการที่อายุน้อยเกินไปทำให้ไม่เหมาะสมการดูแล ไม่กล้าปฏิบัติงานด้วยตนเอง

นักเรียนไม่เข้าใจและไม่เห็นคุณค่าของงาน นักเรียนยังไม่มีความพร้อม ทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และขาดความรับผิดชอบ จำนวนนักเรียนมีมากหรือน้อยเกินไป ส่วนปัญหาคำนคร เช่น ครูไม่เข้าใจวิธีปฏิบัติงาน สนใจกิจกรรมนักเรียนน้อย ครูมีจำนวนน้อยและไม่พร้อมที่จะปฏิบัติงาน ขาดเงิน อุปกรณ์ สถานที่ เอกสารแนะนำ และวิทยากร นอกจากนั้นค่าน้ำอุปกรณ์นักเรียนไม่ให้ความช่วยเหลือเกรงว่าจะเสียเวลาเรียนของเด็ก

งานวิจัยในประเทศ

วิทยานิพนธ์นักเรียนได้บรรจุไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษา ปี 2521 และกำหนดให้มีการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 1 คาบ คิดเป็น 0.5 หน่วยการเรียนรู้ แต่เดิมนั้นกิจกรรมนักเรียนยังไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นวิชาที่จะต้องสอนในเวลาเรียน แต่อาจจะจัดเป็นรูปกิจกรรมนอกหลักสูตรหรือเสริมหลักสูตร ที่ทำกันในเวลาเรียนหรือนอกเวลาเรียนก็ได้ และไม่มีคะแนนให้อย่างปัจจุบันนี้ ใครจะเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมก็ได้ จากการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่ายังไม่มีใครทำวิจัยเรื่องเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์นักเรียน ฉะนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอผลงานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนซึ่งมีมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงอุดมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวิจัยครั้งนี้อย่างต่อไป

ทองสุข รัตนกรียงศ์ (ทองสุข รัตนกรียงศ์ 2506 : 90) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดพระนครและธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงการจัด ชนิดของกิจกรรมที่จัด ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนทัศนคติของครูและนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลการศึกษาปรากฏว่าทุกโรงเรียนกำลังค้นคว้าและพยายามที่จะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มากขึ้นตามความต้องการของนักเรียน และให้สอดคล้องกับวิชาในหลักสูตร เพราะเห็นว่าการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคคือ ครูและนักเรียนยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่ดีพอ นอกจากนั้นยังขาดความร่วมมือจากครูใหญ่ ครูและนักเรียนสถานที่ สิ่งแวดล้อม เงินและเวลาไม่พอ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่สอดคล้องกับวิชา

ที่เรียนในหลักสูตร ทั้งยังไม่มีการศึกษาผลเพื่อที่จะได้ทราบขอบกพร่องและนำไปปรับปรุง ให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป

สุนทร โคตรบรรเทา (สุนทร โคตรบรรเทา 2506 : 103 - 107) ทำการสำรวจกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี จำนวน 13 โรงเรียน ใช้วิธีสัมภาษณ์ครูที่เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดในโรงเรียน มีกิจกรรมค่านิยมและสถานักเรียน ชุมนุมต่าง ๆ มี ชุมนุมวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา กนตรี ละคร ยุวพุทธ ศิลปะ หนังสือพิมพ์ หอสมุด บ้านเยาวชน และความรู้ทั่วไป อุปสรรคและปัญหาในการจัดชุมนุมก็คือ ปัญหาการเงินและเวลา

โคมัยุสนใจศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์การเข้าร่วมกิจกรรมกับผลการเรียนของนักเรียนสองคนคือ จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ กับ จิตรา พงษ์กิจมงคล โดยจุไรศรี สุทธิศรีสังข์ (จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ 2508 : 90 - 91) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 360 คน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วน จิตรา พงษ์กิจมงคล (จิตรา พงษ์กิจมงคล 2517 : 79 - 94) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาของนักศึกษา ป.กศ.ปีที่ 2 จำนวน 400 คน ในวิทยาลัยครูท่าแห่ ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา

ส่วนทางด้านเจตคติและความสนใจที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน มีผู้ทำการศึกษาหลายคน เช่น เบญจมาศ เพิ่มสุขศรี (เบญจมาศ เพิ่มสุขศรี 2508 : 38 - 41) ได้ทำการสำรวจเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สายสามัญ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 380 คน ผลการสำรวจพบว่านักเรียน

มีความสนใจกิจกรรมนอกหลักสูตรพอสมควร การดำเนินงานยังไม่ไถ่ผลและมีปัญหาอีกมาก

ส่วน วณี ปัทมลิขิตกุล (วณี ปัทมลิขิตกุล 2511 : 36 - 47) ได้ทำการสำรวจความสนใจของนักเรียนสามเสนวิทยาลัย ที่ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5 จำนวน 600 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยสมัครเข้าเป็นสมาชิกชุมนุมหนึ่ง ๆ ได้เพียงเทอมละหนึ่งชุมนุม เวลาที่ใช้จัดกิจกรรมคือ เวลาหลังเลิกเรียน สัปดาห์ละสองครั้ง นักเรียนช่วยกันจัดเอง ซึ่งปรากฏว่าได้รับความร่วมมือจากครู และผู้ปกครองก็พอสมควร ผู้ศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดควรตรงกับความต้องการของนักเรียนให้มาก ครูไม่ควรให้นักเรียนขาดเรียนเพื่อจัดกิจกรรม พร้อมทั้งไม่ควรอนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป

ในปี 2517 สุภาพ สัตยานนท์ (สุภาพ สัตยานนท์ 2517 : 85 - 88) ได้ทำการวิจัยเพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยาที่ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5 ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียนมีแปดชนิดคือ ชุมนุมทางวิชาการ ชุมนุมเกี่ยวกับการบริการสังคม การจัดนิทรรศการ การอภิปราย การศึกษานอกสถานที่ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย สถานักเรียนและการทำหนังสือพิมพ์ การดำเนินงานในการจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ผู้ริเริ่มคือ ครู อาจารย์ นักเรียนเป็นผู้ร่วมโดยสมัครเป็นสมาชิกชุมนุม นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น สร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างครูและเพื่อน ๆ พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคคือ มีเวลาน้อยเกินไป กิจกรรมบางอย่างไม่น่าสนใจและน่าเบื่อ นอกจากนั้นนักเรียนยังได้เสนอแนะว่า ควรให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นมากกว่านี้ ส่วนอุทุม หนูทอง (อุทุม หนูทอง 2518 : 97 - 99) ได้ทำการศึกษาเจตคติของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลการศึกษาพบว่า ประเภทของกิจกรรมนักเรียนที่โรงเรียนจัดอยู่เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์และมีความสำคัญทั้งสิ้น เช่น กิจกรรมไหว้ครู กีฬาฟุตบอล และสถานักเรียน

ในปี พ.ศ. 2519 ได้มีการศึกษาเจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลทั่วประเทศ โดยแบ่งเป็นห้าภาคคือ ภาคเหนือ ภาคกลาง

ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และในกรุงเทพมหานคร ในภาคเหนือผู้ที่
ทำการวิจัยคือ ประภัสสร มโนรัตน์ (ประภัสสร มโนรัตน์ 2519 : 116 - 120)
ได้สำรวจ เจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนพบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่จัดกิจกรรมทาง
ศาสนา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคม รองลงมาได้แก่ การกีฬา
กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมศิลปะและดนตรี อาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียนส่วนมากทราบถึง
ประโยชน์และมี เจตคติที่ดีต่อกิจกรรมนักเรียน และให้การสนับสนุนพอสมควร การดำเนินงาน
มีครูที่ปรึกษาและคณะกรรมการนักเรียนเป็นผู้วางแผนงาน เวลาที่จัดกิจกรรมไม่แน่นอน
บางโรงเรียนกำหนดไว้ในตารางสอน และบางโรงเรียนมีในวันหยุด ปัญหาที่พบคือ ครู
และสมาชิกไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ผู้บริหารไม่สนับสนุนกิจกรรมบางประเภท บางครั้งนักเรียน
ไม่ทราบวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม เพราะขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดการวางแผนงาน
ที่ดี เวลาและทุนทรัพย์มีน้อยไม่พอเพียงกับการจัดกิจกรรม นักเรียนมีความต้องการที่จะให้ครู
ที่ปรึกษาให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ผู้บริหารควรสนับสนุนทางการเงิน อุปกรณ์ ตลอดจน
การเสนอผลงานที่จัดให้บุคคลภายนอกชม และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดควรจัดให้น่าสนใจและมี
ประโยชน์ด้วย ส่วน อรรถพร เวทยะเวทิน (อรรถพร เวทยะเวทิน 2519 : 102 : 117)
ได้ทำการวิจัยในภาคตะวันออกพบว่า อาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรม
นักเรียน มีความเข้าใจ สนใจ และเห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนมากพอสมควร วิธี
ดำเนินงานส่วนมากจะเป็นในรูปของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยครูและนักเรียนร่วมกัน ส่วน
ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรมนักเรียนได้แก่ ปัญหาทางการเงิน บุคลากร เวลา
อุปกรณ์ และสถานที่ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์และการประสานงานระหว่างผู้บริหารครูและ
นักเรียน

ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในการศึกษาระดับอุดมศึกษา อุทิศ ชัมพานนท์
(อุทิศ ชัมพานนท์ 2509 : 94) ได้ทำการสำรวจทัศนคติของนิสิตใหม่ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อกิจกรรมนิสิต กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 226 คน เครื่องมือที่ใช้

เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า จากผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมด้านกีฬาและการเชียร์ นิสิตเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ นิสิตส่วนมากมีความเห็นว่าการกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นเพื่อการกุศล การพัฒนาคณะ และส่งเสริมประเพณีต่าง ๆ ของไทย นับว่าเป็นกิจกรรมที่ถึงมาควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ และมีความเห็นเพิ่มเติมว่าการกิจกรรมต่าง ๆ ควรจะลดลงเมื่อใกล้สอบ ในปี 2517 ชันนาภรณ์ เสนารักษ์ (ชันนาภรณ์ เสนารักษ์ 2517 : 94 - 108) ได้ทำการศึกษาเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 13 คน ใช้วิธีการสัมภาษณ์ พบว่าผู้อำนวยการ อาจารย์ที่ปรึกษาและนักเรียนช่วยกันวางแผนมุ่งหมายและดำเนินการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ โดยมีความประสงค์ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนด้านวิชาการและสันติภาพ การศึกษาอาชีวศึกษาพบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมคือ การจัดหาเงิน เวลา และสถานที่ กิจกรรมกีฬามักจะก่อให้เกิดการพิพาทกันระหว่างสถานศึกษามากที่สุด สำหรับผู้อำนวยการทุกแห่งให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของการจัดกิจกรรม และในปีเดียวกันนี้ อนันต์ ภูววรรณ (อนันต์ ภูววรรณ 2517 : 94 - 108) ได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมของนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 323 คน และอาจารย์ 42 คน จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา ผลการศึกษาพบว่านิสิตมีความเห็นว่า วิธีดำเนินการจัดกิจกรรมนิสิตนั้นยังไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากอุปสรรคด้านการเงินเป็นสำคัญ แต่อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้แล้ว นิสิตส่วนใหญ่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมประเภทวิชาการ สันทนาการ และพัฒนาชุมชนมากพอ ๆ กัน

ในปีถัดมาคือ พ.ศ. 2518 จรัส โพธิศรี (จรัส โพธิศรี 2518 : 353) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องการบริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครุภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา แห่งละ 25 คน และนักศึกษาแห่งละ 50 คน

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า และคำถามปลายเปิดตอนท้าย ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการนักศึกษาของวิทยาลัยครูทุกแห่งจัดในรูปองค์การนักศึกษา การปฏิบัติงานขององค์การนักศึกษามีส่วนใหญ่มิชอบเป็นหลักการปฏิบัติ กิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่วิทยาลัยครูจัด ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษาในทุก ๆ ด้านงบประมาณได้มาจากข้อเสนอของนักศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่าการจัดกิจกรรมควรมีการควบคุมบ้าง ไม่ปล่อยให้จัดโดยเสรีจนเกินไป

✓ สมจิต กิรัถมี (สมจิต กิรัถมี 2520 : 87 - 101) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมในโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 12 ผลของการวิจัยพบว่า ครูและผู้บริหารมีเจตคติต่อกิจกรรมนักเรียนในเชิงนิยต และเจตคติของครูกับผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมไม่ต่างกัน ครูที่มีเพศ วุฒิ อายุ และอายุราชการที่ต่างกัน มีเจตคติต่อกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน กิจกรรมที่จัดมากที่สุดได้แก่ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพอนามัย ปัญหาที่พบในการจัดกิจกรรมคือ งบประมาณน้อย ครูส่วนใหญ่ขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม วัน เวลา ในการจัดกิจกรรมไม่กำหนดไว้อย่างแน่นอน

นอกจากนี้ยังมีผลการศึกษาเกี่ยวกับเจตคติต่ออาชีพครู และความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียนชาวเขาวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี ผู้วิจัยคือ ณรงค์ เทียมเมฆ (ณรงค์ เทียมเมฆ 2520 : 50 - 55) พบว่า นักเรียนชาวไทยพื้นราบมีความต้องการกิจกรรมบันเทิง และสันทนาการสูงกว่านักเรียนชาวเขาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความต้องการด้านกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ วิชาการ ศาสนา และประเพณี บำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียน ป.ศ. กับนักเรียนก่อน ป.ศ. มีความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียนทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน ชีระ นทีวิฑูร (ชีระ นทีวิฑูร 2521 : 39 - 43) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 720 คน ผลการวิจัยพบว่าในการจัดกิจกรรม นิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก แต่นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์ และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก และเลือกกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรมเป็นอันดับสุดท้าย อันดับของการจัดกิจกรรมนิสิตของทางมหาวิทยาลัยและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตสอดคล้องกัน

ส่วนในระดับประถมศึกษาผู้ทำการวิจัยคือ อนุชา เทวราชสมบูรณ์ (อนุชา เทวราชสมบูรณ์ 2522 : 39 - 53) ปรากฏว่าในเรื่อง การศึกษาปัญหาบางประการในการบริหารกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจิตร ใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 60 คน ครู 360 คน และผู้ปกครองนักเรียน 360 คน รวม 780 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 50 ข้อ ผลการวิจัยปรากฏว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูและผู้ปกครอง ส่วนมากมีเจตคติในเชิงเห็นด้วยกับกิจกรรมนักเรียนแต่ละประเภท และเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมแต่ละประเภทไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาระหว่างประเภทกลุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงขนาดโรงเรียน พบว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูและผู้ปกครองมีเจตคติต่อกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ส่วนเจตคติที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับการออกกำลังกายและนันทนาการ กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม กิจกรรมเกี่ยวกับการบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมเกี่ยวกับการปกครองและการประชุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้เห็นคุณค่าและประโยชน์มากขึ้น

งานวิจัยในต่างประเทศ

✓ กวินน์ ได้เสนอผลงานวิจัยของเบิร์ท (Gwynn. 1974 : 160 อ้างจาก Birt) ซึ่งได้ทำการศึกษาความเห็นของครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครู

จำนวน 242 คน ในสามเมือง จากโรงเรียนทุกประเภท ผลการวิจัยปรากฏว่าครูส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าต่อการศึกษาและพร้อมที่จะให้การสนับสนุน คณะครูได้ดูแลการจัดกิจกรรมโดยการเป็นที่ปรึกษาทั้งกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยตรงหรือที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา กิจกรรมที่จัดส่วนมากมีส่วนสัมพันธ์กับวิชาที่สอน อยู่มากกว่าหนึ่งในสามของที่ปรึกษากิจกรรมกีฬา เป็นครูพลศึกษา

บีรานีส (Beranis, 1974 : 1892 A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมระหว่างปีภาคเรียนว่า มีผลต่อเจตคติของเด็กมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนสองกลุ่ม คือกลุ่มที่เคยรวมกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียน เมื่อปิดเทอมก็ได้ไปรวมกิจกรรมพิเศษนอกโรงเรียน ส่วนอีกกลุ่มเป็นกลุ่มที่เคยรวมกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนเหมือนกัน แต่พอปิดเทอมก็ยังให้ทำกิจกรรมเดิมต่อไป ผลการศึกษาปรากฏว่ากลุ่มแรกมีความพอใจการไปท่องเที่ยว การตั้งแคมป์ร่วมกับครอบครัว และมีความเชื่อว่าการรวมกิจกรรมสามารถทำให้จดจำสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนในโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้น แต่เจตคติเหล่านี้จะไม่เกิดกับนักเรียนกลุ่มที่สอง

ในปีเดียวกัน ยีน (Jean, 1974 : 4751 A - 5579 A) ได้ทำการสำรวจเรื่องกิจกรรมต่าง ๆ และความรับผิดชอบของผู้ดูแลโรงเรียนทั่วไปในรัฐคาไลโดเนียเหนือ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ควบคุมดูแลโรงเรียน 100 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า อายุ เพศ และคุณวุฒิของผู้ดูแลกิจกรรมโรงเรียนมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในระบบโรงเรียน ครูมีความต้องการไปเยี่ยมกิจการโรงเรียนอื่น และส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะในโรงเรียน

งานวิจัยที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งของ บริเนการ์ (Brinegar, 1952 : 49 - 54) คือ การศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนของตนเองพบว่า นักเรียนชั้นเล็ก ๆ มีเจตคติที่ดีกว่านักเรียนชั้นโต ๆ ในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น การบริหารโรงเรียน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คุณภาพในการสอนและความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรมสภานักเรียนมีความรู้และความเข้าใจ

ในงานสถานักเรียนเป็นอย่างดี โดยทั่วไปแล้วนักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน และได้ให้ข้อเสนอแนะว่า กิจกรรมอื่น ๆ ยกเว้นกิจกรรมที่พาควรจัดในเวลาเรียน

ทางด้านการสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกิจกรรมนักเรียน ได้มีผู้ทำการวิจัยคือ สกิลแมน (Skillman, 1959 : 1958) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนราษฎรระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนราษฎรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามโรงเรียน ในกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีกิจกรรมนอกห้องเรียนแบ่งเป็นสี่ชนิดคือ สถานักเรียนและกรรมการชั้น ชุมชมทางการศึกษา ชุมชมหนังสือพิมพ์ ละคร คนตรี และชุมนุมผู้สนใจสิ่งพิเศษต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างมีนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียน 123 คน ไม่เข้าร่วมกิจกรรมเลย 94 คน และสมตัวอย่างนักเรียนอีก 194 คน จากทุกโรงเรียนมาเปรียบเทียบกันเป็นคู่ ๆ ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนกับการไม่เข้าร่วมกิจกรรม โดยเลือกนักเรียนที่มีระดับสติปัญญา อายุ จำนวนปีที่ศึกษาในโรงเรียนและฐานะทางครอบครัวเท่าเทียมกัน พบว่า ผลการเรียนของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนจะสูงกว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม

ฮัมฟรีย์ (Humphy, 1959 : 125 - 135) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชายหญิงจำนวน 600 คน รวมทั้งผู้ปกครอง ครู และเจ้าของโรงเรียน นักเรียนที่เลือกเป็นตัวอย่าง เป็นนักเรียนอยู่ในเกรด 5 ของโรงเรียนแบดแพน มีฐานะทางเศรษฐกิจเท่าเทียมกัน โดยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ พบว่า กิจกรรมนอกห้องเรียนที่นิยมได้แก่ กิจกรรมด้านสังคม การท่องเที่ยว ศิลปะ การอ่าน การทำงานบ้าน การร้องเพลง การดูโทรทัศน์ ตลอดจนการดูภาพยนตร์ ซึ่งผู้ปกครองส่วนมากเห็นว่า เด็กของตนมีความสนใจในกิจกรรมนอกโรงเรียนมาก เด็กชายชอบรวมกิจกรรมมากกว่าเด็กหญิง เด็กที่มีฐานะยากจนมักใช้เวลาทำงานเพื่อครอบครัว เพื่อตนเองมากกว่าเด็กที่มีฐานะร่ำรวย เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้เวลารวมกิจกรรมนอกโรงเรียนค่อนข้างมาก เช่น กิจกรรมการอ่านหนังสือ

ศิลปะ และสังคม ในขณะที่เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าใช้เวลาว่างในการ
รวมกิจกรรมเช่นกัน แต่เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการดูโทรทัศน์ การร้องเพลง และการเล่น
เกมสต่าง ๆ

สตีร์วอลท์ (Stierwalt, 1966 : 4057) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์
ของกิจกรรมในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ในด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใน
โอคลาโฮมาซิตี โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ของแคลิฟอร์เนีย ผลปรากฏว่า คะแนนที่ได้
จากนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน

คาน์ดูชานในการจัดกิจกรรม มีผู้ทำการวิจัยคือ ดูชาน (Doochan, 1969 :
2146 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โปรแกรมและปัญหาในการจัดกิจกรรมของนักเรียนโรงเรียน
มัธยมศึกษา ในรัฐเนบราสกา เพื่อศึกษาปัญหาและการจัดกิจกรรมซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละ
โรงเรียนแต่ละชุมชน และลักษณะที่คล้ายคลึงกันของโรงเรียนในเมืองในรัฐเนบราสกา โดยใช้
วิธีสัมภาษณ์ผู้นำโรงเรียน ผู้นำชุมชน และให้นักเรียน ครู ครูที่ปรึกษาชุมชน ผู้ปกครอง
ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการรวมกิจกรรมคือ นักเรียนบางคนต้องการ
รถรับส่งจากโรงเรียน เมื่อเลิกกิจกรรมนักเรียนแล้ว จำนวนครูที่ปรึกษาไม่พอกับความต้องการ
ของนักเรียน ขาดการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เกิดความขัดแย้งระหว่างเด็ก
และผู้ใหญ่ การสอนตามหลักสูตรอย่างเคร่งครัดทำให้นักเรียนจำนวนมากถูกตัดสิทธิ์การเข้าร่วมกิจกรรม
จากการสำรวจพบว่า ความเห็นของนักเรียน 42 % จากจำนวน 799 คน กล่าวถึง
การจำกัดสิทธิ์ ทำให้ใช้เวลาว่างหมดไปโดยเปล่าประโยชน์ ครูใหญ่สามคน เห็นความสำคัญ
ของปัญหาเหล่านี้และได้ส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนมากยิ่งขึ้น โดยจัดช่วงเวลา
ของการจัดกิจกรรมให้มากกว่าเดิม จัดกิจกรรมทั้งหมดยกเว้นในเวลาเรียน เพื่อให้เด็กมีโอกาสดู
เลือกเวลาได้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ผู้บริหารโรงเรียน ครู
ผู้ปกครอง นักเรียน และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เห็นความสำคัญและประโยชน์

ในการจัดกิจกรรม รวมทั้งให้การสนับสนุน และพบปัญหาในการจัดกิจกรรมคือ ขาดงบประมาณ รวมทั้งอุปกรณ์ในการจัด แต่จะเห็นได้ว่ายังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาเรื่องปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนมาก่อน ผู้วิจัยจึงคิดว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษารื่องนี้ เพื่อจะได้นำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ปัจจุบันที่ได้บรรจุวิชากิจกรรมนักเรียนไว้ในเวลาเรียน

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกัน
2. ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีพื้นฐานความรู้ในกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกัน
3. ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกัน
4. ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกัน.

วิธีดำเนินการ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินงานเป็นลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีสร้างเครื่องมือ
4. การรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มตัวอย่างประชากร

ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้ใช้ตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนชั้น ม.1 - ม.3 ครบทั้ง 3 ชั้น ในปีการศึกษา 2525 ซึ่งมีทั้งหมด 96 โรงเรียน โดยทำการศึกษาจากผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ดังนี้

ผู้บริหารโรงเรียน	96 คน
หัวหน้าครูกิจกรรม	96 คน
หัวหน้าฝ่ายแนะแนว	96 คน
รวมกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น	288 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองโดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับวิชาจิตกรรมนักรเรียน การสัมภาษณ์บุคคลในวงงาน การปรึกษากับผู้ที่เกี่ยวข้อง และจากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. วิธีสร้างเครื่องมือ

ได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจากผลการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

2. สัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในวงงานกิจกรรมนักรเรียน เช่น ศึกษาในเทศก์ เป็นต้น เกี่ยวกับปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชาจิตกรรมนักรเรียน

3. กำหนดขอบเขตของปัญหาจากขั้นตอนในข้อที่ 1 และข้อที่ 2 แล้วผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามหมวด ปัญหาในการสอนวิชาจิตกรรมนักรเรียน และความคิดเห็นในการสอนวิชาจิตกรรมนักรเรียน เป็นแบบอัตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็นสามตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการสอนวิชาจิตกรรมนักรเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการสอนวิชาจิตกรรมนักรเรียน

4. นำแบบสอบถามไปให้ครูทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาจิตกรรมนักรเรียน รวมทั้งประธานและกรรมการที่ควบคุมการวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาแบบสอบถาม แล้วประมวลแนวความคิดมาแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมหรือตัดข้อสอบถาม เพื่อนำไปใช้ต่อไป

5. นำแบบสอบถามไปทดลองสอบกับผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมนักเรียน และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ประเภทละ 30 คน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาให้ความสำคัญตามเกณฑ์แบ่งไว้ 5 ระดับ ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จนถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

นำคำตอบมาให้น้ำหนัก (Weighting) โดยยึดเกณฑ์ดังนี้	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้น้ำหนัก 5
เห็นด้วย	ให้น้ำหนัก 4
ไม่มีความเห็น	ให้น้ำหนัก 3
ไม่เห็นด้วย	ให้น้ำหนัก 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้น้ำหนัก 1

6. นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Alpha Coefficient (Cronbach. 1972 : 126) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
s_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
s_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนรายข้อ
$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ

หลังจากคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแล้ว ปรากฏว่าเรื่องปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.94 และความเชื่อถือในการสอนวิชา กิจกรรมนักเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.92

7. นำแบบสอบถามไปทดสอบจริง

ลักษณะแบบสอบถามทั้งสามตอน มีลักษณะดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ถามรายละเอียดส่วนตัวทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น ตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาในการทำงาน เพศ และพื้นฐานความรู้ในค่านิยมกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนว โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามนำตัวเลขข้างหน้าข้อที่ตรงกับตนเองมากที่สุดกรอกลงในช่อง ☐ ท้ายข้อเพียงคำตอบเดียว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยให้ผู้ตอบกำหนดสภาพปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็นสี่ด้านคือ ปัญหาความรู้ความเข้าใจ 15 ข้อ ปัญหาทัศนคติ 8 ข้อ ปัญหาความเหมาะสม 10 ข้อ และปัญหาความวิชาการ 15 ข้อ รวมทั้งหมด 48 ข้อ เป็นน้ำหนักมากน้อยตามความเป็นจริงหรือตามความรู้สึกของตนเอง โดยใส่ตัวเลข 5, 4, 3, 2, 1 ลงใน ☐ ท้ายข้อเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ดังตัวอย่าง

	5	4	3	2	1
ปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มีความเห็น	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ครูกิจกรรมฯ ไม่มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร เนื้อหาวิชากิจกรรมนักเรียน					
2. ครูกิจกรรมฯ ไม่เข้าใจวิธีการสอนกิจกรรมนักเรียน					

☐ 8

☐ 9

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) เช่นกัน โดยกำหนดให้ผู้ตอบเลือกให้น้ำหนักมากน้อยตามความคิดเห็นของตนเองในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ซึ่งมีทั้งหมด 37 ข้อ แบ่งเป็นสี่ด้านคือ ความคิดเห็นด้านบุคลากร 10 ข้อ ความคิดเห็นด้านสถานที่ 7 ข้อ ความคิดเห็นด้านงบประมาณ 10 ข้อ และความคิดเห็นด้านวิชาการ 10 ข้อ โดยให้ใส่ตัวเลข 5, 4, 3, 2, 1 ลงใน ท้ายข้อเพียงคำตอบเดียว ดังตัวอย่าง

ความคิดเห็นในการสอน วิชากิจกรรมนักเรียน	5	4	3	2	1
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ก. <u>ความคิดเห็นด้านบุคลากร</u>					
1. ผู้บริหารควรแต่งตั้งตำแหน่งหัวหน้าครู กิจกรรมฯ เพื่อจะได้เป็นผู้ช่วยคุมงาน ด้านวิชากิจกรรมนักเรียน					56
2. โรงเรียนควรมีจำนวนครูกิจกรรมพอ เหมาะกับจำนวนนักเรียน					57

4. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยมอบแบบสอบถามให้ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนแต่ละห้องและกำหนดวันที่จะรับแบบสอบถามคืน โดยมีหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และหนังสือขอความร่วมมือของผู้วิจัยเอง ซึ่งได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และขอบข่ายของการวิจัยด้วย

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาเป็นจำนวน 273 ฉบับ เป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร จำนวน 86 ฉบับ หัวหน้าครูกิจกรรม 95 ฉบับ และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว จำนวน 92 ฉบับ ตามตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม	กลุ่มตัวอย่างประชากร	ส่งแบบสอบถามกลับคืน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	96	86	89.58
หัวหน้าครูกิจกรรม	96	95	98.95
หัวหน้าฝ่ายแนะแนว	96	92	95.83
รวม	288	273	94.79

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

- นำแบบสอบถามทุกฉบับมาลงรหัสข้อมูล แล้วนำไปเจาะบัตรคอมพิวเตอร์
- ใช้โปรแกรมสำเร็จ SPSS (Statistical Package for the Social Science) ที่สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานและทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (Mean) ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t - test และวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีองค์ประกอบเดียว (One - Way Analysis of Variance)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ปรากฏผลดังจะได้เสนอต่อไป เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและความสะดวก จึงขอกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤตของการแจกแจงแบบ t
F	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤตของการแจกแจงแบบ F
SS	แทน	ผลบวกของผลคูณกำลังสอง (Sum Square)
MS	แทน	การวางเฉลี่ยของผลคูณกำลังสอง (Mean Square)
df	แทน	องศาของควมอิสระ
h	แทน	Hamonic Mean
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร ผลการวิเคราะห์ดังนี้

1.1 ปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน แบ่งออกเป็นสี่ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และปัญหารวมทั้งสี่ด้าน ดังปรากฏในตาราง 2 ถึงตาราง 6

1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาด้านบุคลากรระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.7824	0.3912	0.911
ภายในกลุ่ม	270	115.9776	0.4295	
รวม	272	116.7600		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 2 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.1.2 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีปัญหาตำแหน่งสถานที่แตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาคำถามสถานที่ระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.8330	0.9165	2.288
ภายในกลุ่ม	270	108.1573	0.4006	
รวม	272	109.9903		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 3 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีปัญหาตำแหน่งสถานที่แตกต่างกันอย่าง ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ

1.1.3 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีปัญหาค่านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาค่านงบประมาณระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.0066	1.0033	1.881
ภายในกลุ่ม	270	144.0232	0.5334	
รวม	272	146.0298		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 4 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีปัญหาค่านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.1.4 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีปัญหาด้านวิชาการ ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาด้านวิชาการระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.4062	1.2031	3.049*
ภายในกลุ่ม	270	106.5532	0.3946	
รวม	272	108.9596		

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 5 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อเป็นการทดสอบว่าคะแนนเฉลี่ยคู่ใดบ้างในตาราง 5 ที่มีความแตกต่างกัน จึงทดสอบโดยวิธี LSD ดังปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาคำนวณวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

กลุ่มตัวอย่าง		ผู้บริหาร	หัวหน้าฝ่ายแนะแนว	หัวหน้าฝ่ายกิจกรรม
	$\bar{X}$	2.5512	2.7283	2.7705
ผู้บริหาร	2.5512	-	0.1771 *	0.2193 *
หัวหน้าฝ่ายแนะแนว	2.7283		-	0.0422
หัวหน้าครูกิจกรรม	2.7705			-
r		2		3
$q .95 (r, 270)$		2.772		3.314
$\sqrt{MS_W / n}$		0.174		0.208

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 6 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณวิชาการ
ของผู้บริหารโรงเรียนกับหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ผู้บริหารกับหัวหน้าครูกิจกรรมมีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

1.1.5 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหา รวมทั้งสี่ด้านแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหา รวมทั้งสี่ด้านระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.3192	0.6596	2.104
ภายในกลุ่ม	270	84.6515	0.3135	
รวม	272	85.9707		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 7 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหา รวมทั้งสี่ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ และด้านวิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 ความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน แบ่งออกเป็นสี่ด้านคือ
ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และความคิดเห็นรวมทั้งสี่ด้าน
ดังปรากฏในตาราง 8 ถึงตาราง 13

1.2.1 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และ
หัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีความคิดเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 8

ตาราง 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นด้านบุคลากร ระหว่างผู้บริหารโรงเรียน
หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.8850	0.4425	3.639 *
ภายในกลุ่ม	270	32.8321	0.1216	
รวม	272	33.7171		

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 8 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม
และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีความคิดเห็นด้วยบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อเป็นการทดสอบว่าคะแนนเฉลี่ยคู่ใดบ้างในตาราง 8 ที่มีความแตกต่างกัน
จึงทำการทดสอบโดยวิธี LSD ดังปรากฏในตาราง 9

ตาราง 9 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียน
หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

กลุ่มตัวอย่าง		ผู้บริหาร	หัวหน้าครูกิจกรรม	หัวหน้าฝ่ายแนะแนว
ผู้บริหาร หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนว	$\bar{X}$	4.3453	4.4579	4.4760
	4.3453	—	0.1126 *	0.1307 *
	4.4579		—	0.0181
	4.4760			—
		r	2	3
		q .95 (r, 270)	2.772	3.314
$\sqrt{MS_w / n}$		q .95 (r, 270)	0.097	0.116

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 9 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนกับหัวหน้าครูกิจกรรม
ผู้บริหารกับหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมองเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.2 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและ
หัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีความคิดเห็นด้านสถานที่แตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 10

ตาราง 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านสถานที่ระหว่างผู้บริหารโรงเรียน
หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	SW	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.0391	0.0196	0.125
ภายในกลุ่ม	270	42.3591	0.1569	
รวม	272	42.3982		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 10 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม
และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีความคิดเห็นด้านสถานที่ในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.3 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีความคิดเห็นด้านงบประมาณในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 11

ตาราง 11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านงบประมาณระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.6605	0.3302	2.276
ภายในกลุ่ม	270	39.1793	0.1451	
รวม	272	39.8398		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 11 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีความคิดเห็นด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.4 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีความคิดเห็นด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 12

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านวิชาการระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.3158	0.1579	1.242
ภายในกลุ่ม	270	34.3316	0.1272	
รวม	272	34.6474		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 12 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีความคิดเห็นด้านวิชาการในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.5 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูธุรการและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีความคิดเห็นรวมทั้งสี่ด้าน แตกต่างกันอย่างไรรังงปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นรวมทั้งสี่ด้าน ระหว่างผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูธุรการและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.3511	0.1786	2.045
ภายในกลุ่ม	270	23.5813	0.0873	
รวม	272	23.9384		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 13 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูธุรการและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีความคิดเห็นรวมทั้งสี่ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ และด้านวิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร

2.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนวมี่ปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร โดยแบ่งปัญหาคออกเป็นสี่คํานัก และปัญหารวมทั้งสี่คํานัก ดังปรากฏในตาราง 14 ถึงตาราง 18

2.1.1 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนวแตกต่างกัน มีปัญหาคํานักบุคลากรแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 14

ตาราง 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาคํานักบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนว

ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	S	t
พื้นความรู้				
มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนว	242	2.7655	0.633	-1.95
ไม่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนว	31	3.0086	0.788	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 14 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนวมี่ปัญหาคํานักบุคลากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ไม่มีพื้นความรู้มีแนวโน้มว่ามีปัญหาคํานักบุคลากรมากกว่าผู้บริหารและครูที่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนว

2.1.2 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่าน
กิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาค่านสถานที่แตกต่างกันอย่างไร
ดังปรากฏในตาราง 15

ตาราง 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาค่านสถานที่ของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มี
และไม่มีความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนว

ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	S	t
พื้นความรู้				
มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียน	242	2.8419	0.621	-1.37
ไม่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียน	31	3.0081	0.735	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 15 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้
ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาค่านสถานที่แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหารและครูที่ไม่มีพื้นความรู้มีแนวโน้มว่ามีปัญหาค่านนี้มากกว่าผู้บริหารและ
ครูที่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนว

2.1.3 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านการศึกษานักเรียนหรือการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาด้านงบประมาณในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 16

ตาราง 16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาด้านงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในด้านการศึกษานักเรียนหรือการแนะแนว

ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s	t
พื้นความรู้				
มีพื้นความรู้ในด้านการศึกษานักเรียนหรือการแนะแนว	242	2.7400	0.732	-2.48 *
ไม่มีพื้นความรู้ในด้านการศึกษานักเรียนหรือการแนะแนว	31	3.0839	0.672	

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 16 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านการศึกษานักเรียนหรือการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่ไม่มีพื้นความรู้ในด้านการศึกษานักเรียนหรือการแนะแนวมักมีปัญหามากกว่าผู้ที่มีความรู้ในด้านการศึกษานักเรียนหรือการแนะแนว

2.1.4 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้าน
กิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไร
ดังปรากฏในตาราง 17

ตาราง 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มี
และไม่มีความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนว

ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	S	t
พื้นความรู้				
มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือ ด้านการแนะแนว	242	2.6727	0.630	- 1.05
ไม่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียน หรือด้านการแนะแนว	31	2.8000	0.635	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 17 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้
ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ไม่มีความรู้แนะแนวนั้นมีปัญหาด้านนี้มากกว่า
ผู้บริหารและครูที่มีความรู้ด้านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนว

2.1.5 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหารวมทั้งดีคํานักแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 18

ตาราง 18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหารวมทั้งดีคํานักของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนว

ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	S	t
พื้นความรู้				
มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนว	242	2.7439	0.547	-2.02 *
ไม่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนว	31	2.9590	0.651	

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 18 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหารวมทั้งดีคํานักแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ไม่มีพื้นความรู้มีปัญหามากกว่าครูที่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานักการแนะแนว

2.2 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในคํานักกิจกรรมนักเรียนหรือคํานการแนะแนวแตกต่างกัน มีความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็นสี่คํานคือ คํานบุคลากร คํานสถานที่ คํานงบประมาณ คํานวิชาการ และความคิดเห็นรวมทั้งสี่คําน ดังปรากฏในตาราง 19 ถึงตาราง 23

2.2.1 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในคํานกิจกรรมนักเรียนหรือคํานการแนะแนวแตกต่างกันมีความคิดเห็นคํานบุคลากรแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 19

ตาราง 19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นคํานบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในคํานกิจกรรมนักเรียน

ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	S	t
พื้นความรู้				
มีพื้นความรู้ในคํานกิจกรรมนักเรียน หรือคํานการแนะแนว	242	4.4359	0.353	0.97
ไม่มีพื้นความรู้ในคํานกิจกรรมนักเรียน หรือคํานการแนะแนว	31	4.3710	0.349	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 19 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในคํานกิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นคํานบุคลากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้มีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นคํานนี้ดีกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ไม่มีพื้นความรู้ในคํานกิจกรรมนักเรียนหรือคํานการแนะแนว

2.2.3 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 21

ตาราง 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนว

ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	S	t
พื้นความรู้				
มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนว	242	4.3210	0.389	2.38*
ไม่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนว	31	4.1484	0.295	

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 21 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านงบประมาณต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารและครูที่มีพื้นความรู้มีความคิดเห็นด้านนี้ดีกว่าผู้บริหารและครูที่ไม่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนว

2.2.4 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพินความรู้ในค่าน
กิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนวแตกต่างกันมีความคิดเห็นค่านวิชาการแตกต่างกันอย่างไร
ดังปรากฏในตาราง 22

ตาราง 22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นค่านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและ
ครูที่มีและไม่มีพินความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนว

ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s	t
พินความรู้				
มีพินความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือ ค่านการแนะแนว	242	4.5326	0.358	-0.80
ไม่มีพินความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือ ค่านการแนะแนว	31	4.5871	0.351	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 22 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพินความรู้
ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนวแตกต่างกันมีความคิดเห็นค่านวิชาการแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.5 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่าน
กิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีความคิดเห็นรวมทั้งสัดกันแตกต่างกันอย่างไร
ดังปรากฏในตาราง 23

ตาราง 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมทั้งสัดกันของผู้บริหารโรงเรียน
และครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนว

ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s	t
พื้นความรู้ ๑				
มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียน หรือด้านการแนะแนว	242	4.4014	0.300	1.35
ไม่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียน หรือด้านการแนะแนว	31	4.3252	0.271	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 23 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้
ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีความคิดเห็นรวมทั้งสัดกันแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหารและครูที่มีพื้นความรู้มีความคิดเห็นรวมทั้งสัดกันดีกว่า
ผู้บริหารและครูที่ไม่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนว

3. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร โดยแบ่งเป็นสองตอน คือ

3.1 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมแตกต่างกันอย่างไร โดยแบ่งปัญหาคือ คำนับบุคลากร คำนสถานที่ คำนงบประมาณ คำนวิชาการ และปัญหารวมทั้งสี่คำน ดังปรากฏในตาราง 24 ถึงตาราง 28

3.1.1 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาคำนับบุคลากรแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 24

ตาราง 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาคำนับบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง

เพศ	ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	S	t
ชาย		128	2.8041	0.646	0.26
หญิง		145	2.7834	0.666	

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 24 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาคำนับบุคลากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายมีแนวโน้มว่ามีปัญหาคำนนี้มากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมนักเรียนและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง

3.1.2 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาตำแหน่งสถานที่แตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 25

ตาราง 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาตำแหน่งสถานที่ของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง

เพศ	ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	S	t
ชาย		128	2.8398	0.642	-0.51
หญิง		145	2.8793	0.632	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 25 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาตำแหน่งสถานที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิงมีแนวโน้มว่ามีความเสี่ยงมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายเล็กน้อย

3.1.3 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูธุรการและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาการทำงานประมาณแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 26

ตาราง 26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการทำงานประมาณของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูธุรการและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง

เพศ	ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s	t
ชาย		128	2.8804	0.701	2.16*
หญิง		145	2.6896	0.751	

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 26 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูธุรการและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาการทำงานประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูธุรการและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายมีปัญหาการทำงานมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูธุรการ และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง

3.1.4 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 27

ตาราง 27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง

เพศ	ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s	t
ชาย		128	2.6994	0.595	0.30
หญิง		145	2.6763	0.667	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 27 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายมีแนวโน้มว่ามมีปัญหาด้านนี้มากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง

3.1.5 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาทั้งสี่ด้านแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 28

ตาราง 28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหารวมทั้งสี่ด้านของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง

เพศ	ค่าสถิติ	N	$\bar{x}$	s	t
ชาย		128	2.7933	0.545	0.493
หญิง		145	2.7464	0.578	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 28 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาทั้งสี่ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายมีแนวโน้มว่ามีความรู้มากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง เล็กน้อย

3.2 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็นสี่ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และความคิดเห็นรวมทั้งสี่ด้าน ดังปรากฏในตาราง 29 ถึงตาราง 33

3.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 29

ตาราง 29 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง

เพศ \ ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	S	t
ชาย	128	4.4062	0.332	-0.98
หญิง	145	4.4482	0.370	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 29 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นด้านบุคลากร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหาร หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิงมีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นด้านนี้ดีกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชาย

3.2.2 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นค่านสถานที่แตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 30

ตาราง 30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นค่านสถานที่ของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง

เพศ	ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	s	t
ชาย		128	4.2555	0.349	-0.32
หญิง		145	4.2709	0.433	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 30 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นค่านสถานที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิงมีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นค่านนี้ดีกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายเล็กน้อย

3.2.3 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นค่านองบประมาณแตกต่างกันอย่างไร จึงปรากฏในตาราง 31

ตาราง 31 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นค่านองบประมาณของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง

เพศ \ ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	S	t
ชาย	128	4.3203	0.363	0.76
หญิง	145	4.2848	0.401	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 31 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นค่านองบประมาณแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายมีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นค่านองนี้ดีกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง

3.2.4 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 32

ตาราง 32 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง

เพศ \ ค่าสถิติ	N	$\bar{X}$	S	t
ชาย	128	4.5437	0.344	0.21
หญิง	145	4.5344	0.370	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 32 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายมีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นด้านนี้ดีกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง

3.2.5 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นรวมทั้งสัดกันแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 33

ตาราง 33 การเปรียบเทียบความคิดเห็นรวมทั้งสัดกันของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง

เพศ	ความคิดเห็น	N	$\bar{X}$	S	t
ชาย		128	4.3916	0.283	-0.06
หญิง		145	4.3938	0.311	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 33 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นรวมทั้งสัดกันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิงมีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นรวมทั้งสัดกันดีกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชาย

4. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน มีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร โดยแบ่งเป็นสองตอนคือ

4.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกันมีปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมแตกต่างกันอย่างไร โดยแบ่งปัญหออกเป็นสี่ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และปัญหารวมทั้งสี่ด้าน ดังปรากฏในตาราง 34 ถึงตาราง 40

4.1.1 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีปัญหาด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 34

ตาราง 34 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาด้านบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนและครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	2.9486	0.7372	1.736
ภายในกลุ่ม	268	113.8113	0.4247	
รวม	272	116.7599		

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 34 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกันมีปัญหาด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.1.2 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงาน
ต่างกันมีปัญหาสถานศึกษาที่แตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 35

ตาราง 35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาสถานศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน
และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	2.2753	0.5688	1.415
ภายในกลุ่ม	268	107.7159	0.4021	
รวม	272	109.991		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 35 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม
และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันมีปัญหาสถานศึกษาที่แตกต่างกันอย่าง
ไม่มีความสำคัญทางสถิติ

4.1.3 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันมีปัญหาด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 36

ตาราง 36 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาด้านงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียนและครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	7.7238	1.9321	3.744 **
ภายในกลุ่ม	268	138.3020	0.5161	
รวม	272	146.0303		

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 36 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันมีปัญหาด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อเป็นการทดสอบว่าคะแนนเฉลี่ยคู่ใดบ้างในตาราง 36 ที่มีความแตกต่างกัน
จึงใช้การทดสอบด้วย LSD. ดังปรากฏในตาราง 37

ตาราง 37 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย เกี่ยวกับปัญหาความงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียน
และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่าง		20 ปีขึ้นไป	15-20 ปี	5-10 ปี	10-20 ปี	เริ่ม- 5 ปี
	$\bar{X}$	2.5244	2.7391	2.8568	2.9244	2.9103
ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป	2.5244	—	0.2147	0.3324	0.4*	0.3859
ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป-20 ปี	2.7391		—	0.1177	0.1853	0.1712
ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป -10 ปี	2.8568			—	0.0676	0.0535
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป-20 ปี	2.9244				—	0.0141
ตั้งแต่เริ่มทำงาน- 5 ปี	2.9103					—
		r	2	3	4	5
	q.95 (r, 268)		2.772	3.314	3.633	3.856
$\sqrt{MS_w / n}$	q.95 (r, 268)		0.302	0.361	0.396	0.42

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 37 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูธุรการ
และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป
มีปัญหาความงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.4 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงาน
ต่างกันมีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 38

ตาราง 38 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและ
หัวหน้าครูกิจกรรมจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	6.5496	1.6374	4.285**
ภายในกลุ่ม	268	102.4102	0.3821	
รวม	272	108.9598		

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 38 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม
และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันมีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อเป็นการทดสอบว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มใดบ้างในตาราง 38 ที่มีความแตกต่างกัน
จึงทำการทดสอบ โดยใช้ LSD. ดังปรากฏในตาราง 39

ตาราง 39 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย เกี่ยวกับปัญหาด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่าง		20 ปีขึ้นไป	15-20 ปี	5-10 ปี	10-20 ปี	เริ่ม- 5 ปี
	$\bar{X}$	2.4786	2.5333	2.7485	2.7691	2.8452
ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป	2.4786	-	0.0547	0.2699	0.2905	0.3666*
ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป-20 ปี	2.5333		-	0.2152	0.2350	0.3119
ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป -10 ปี	2.7485			-	0.0206	0.0967
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป-20 ปี	2.7691				-	0.0761
ตั้งแต่เริ่มทำงาน - 5 ปี	2.8452					-
		r	2	3	4	5
	q.95 (r, 268)		2.772	3.314	3.633	3.858
$\sqrt{MS_w / n}$	q.95 (r, 268)		0.26	0.311	0.34	0.368

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 39 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูธุรการ
และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน ถึง 5 ปี กับตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป
มีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.5 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีปัญหารวมทั้งสัปดาห์แตกต่างกันอย่างไร จึงปรากฏในตาราง 40

ตาราง 40 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหารวมทั้งสัปดาห์ของผู้บริหารโรงเรียนและครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	4.4454	1.113	3.653
ภายในกลุ่ม	268	81.5260	0.3042	
รวม	272	85.9714		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 40 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันมีปัญหารวมทั้งสัปดาห์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และความคิดเห็น รวมทั้งสิ่งที่แตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 41 ถึงตาราง 45

4.2.1 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 41

ตาราง 41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียน และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	1.0008	0.2502	2.050
ภายในกลุ่ม	268	32.7161	0.1221	
รวม	272	33.7170		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 41 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูธุรการ และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.2 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านสถานที่แตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 42

ตาราง 42 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านสถานที่ของผู้บริหารโรงเรียนและครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	0.4330	0.1083	0.691
ภายในกลุ่ม	268	41.9663	0.1566	
รวม	272	42.3993		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 42 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นด้านสถานที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.3 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนแต่ละครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 43

ตาราง 43 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านงบประมาณของผู้บริหารโรงเรียนและครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	1.8393	0.4598	3.243
ภายในกลุ่ม	268	38.0011	0.1418	
รวม	272	39.8403		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 43 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.4 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงาน
ทั้งนี้มีความคิดเห็นด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 44

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	0.2412	0.0603	0.470
ภายในกลุ่ม	268	34.4072	0.1284	
รวม	272	34.6487		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 44 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม
และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ที่มีระยะเวลาในการทำงานทั้งนี้มีความคิดเห็นด้านวิชาการแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.5 เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงาน
ต่างกันมีความคิดเห็นรวมทั้งสัດ้านแตกต่างกันอย่างไร ดังปรากฏในตาราง 45

ตาราง 45 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นรวมทั้งสัດ้านของผู้บริหารโรงเรียน
และครูจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	0.6667	0.1667	1.920
ภายในกลุ่ม	268	23.2718	0.0868	
รวม	272	23.9385		

ผลการวิเคราะห์อนุมูลคมตาราง 45 พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม
และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นรวมทั้งสัດ้านแตกต่างกัน
อย่าง ไม่นัยสำคัญทางสถิติ

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร
2. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ที่มีพื้นฐานความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร
3. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ชายและหญิงมีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร
4. เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันมีปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว จากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2525 จำนวนทั้งหมด 96 โรงเรียน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 288 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ข้อ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ซึ่งจะแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ปัญหาด้านบุคลากร มี 15 ข้อ ปัญหาด้านสถานที่ 8 ข้อ ปัญหาด้านงบประมาณ 10 ข้อ และปัญหาด้านวิชาการ 15 ข้อ รวมทั้งหมด 48 ข้อ

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนแบ่งเป็น

4 ด้าน คือ ความคิดเห็นด้านบุคลากร 10 ข้อ ความคิดเห็นด้านสถานที่ 7 ข้อ ความคิดเห็นด้านงบประมาณ 10 ข้อ และความคิดเห็นด้านวิชาการ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 37 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามทุกฉบับมาลงรหัสข้อมูล แล้วนำไปเจาะบัตรคอมพิวเตอร์
2. ใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานและทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (Mean) ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t -test และวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีองค์ประกอบเดียว (One - Way Analysis of Variance) ภายหลังการวิเคราะห์ความแปรปรวน ถ้าค่า F มีนัยสำคัญได้ใช้การทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี LSD ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง

สรุปผลการค้นคว้า

1. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ปัญหา และความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว

1.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการและรวมปัญหาทั้ง 4 ด้าน มีดังนี้

1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.911$)

1.1.2 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาด้านสถานที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 2.288$)

1.1.3 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.881$)

1.1.4 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.049$) เมื่อเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย LSD (Least Significant Difference Test) พบว่า คะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ผู้บริหารโรงเรียนกับหัวหน้าครูกิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.5 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหารวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้าน มีดังนี้

1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีความคิดเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.639$)

เมื่อทำการเปรียบเทียบทีละคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference Test)

พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนกับหัวหน้าครูกิจกรรม ผู้บริหารโรงเรียนกับหัวหน้าฝ่ายแนะแนว
มีความคิดเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.2 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว
มีความคิดเห็นด้านสถานที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.125$)

1.2.3 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว
มีความคิดเห็นด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 2.276$)

1.2.4 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว
มีความคิดเห็นด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.242$)

1.2.5 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว
มีความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 2.045$)

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ปัญหา และความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน
ของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มิและไม่มีความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนว

2.1 ผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน
ของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มิและไม่มีความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนว
แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านสถานที่ ปัญหาด้านงบประมาณ
ปัญหาด้านวิชาการและปัญหารวมทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

2.1.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มิและไม่มีความรู้ในค่านกิจกรรม
นักเรียนหรือค่านการแนะแนวมียุทธศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
($t = -1.95$)

2.1.2 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มิและไม่มีความรู้ในค่านกิจกรรม
นักเรียนหรือค่านการแนะแนวมียุทธศาสตร์ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.37$)

2.1.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรม
นักเรียนหรือคณาการแนะแนวมีปัญหาคำนงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
($t = -2.48$)

2.1.4 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรม
นักเรียนหรือคณาการแนะแนวมีปัญหาคำนววิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.5 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรม
นักเรียนหรือคณาการแนะแนวมีปัญหารวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
($t = -2.02$)

2.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน
ของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือคณาการแนะแนว
แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และ
ความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้าน มีดังนี้

2.2.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรม
นักเรียนหรือคณาการแนะแนวมีความคิดเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
($t = 0.97$)

2.2.2 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรม
นักเรียนหรือคณาการแนะแนวมีความคิดเห็นด้านสถานที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
($t = 1.89$)

2.2.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรม
นักเรียนหรือคณาการแนะแนวมีความคิดเห็นด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ($t = 2.38$)

2.2.4 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีพื้นความรู้ในด้านกิจกรรม
นักเรียนหรือคณาการแนะแนวมีความคิดเห็นด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
($t = -0.80$)

2.2.5 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีและไม่มีความรู้ในด้านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวมีความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง

3.1 ผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และปัญหารวมทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

3.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง มีปัญหาด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.26$)

3.1.2 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาด้านสถานที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.51$)

3.1.3 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.16$)

3.1.4 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.5 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหารวมทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนว
ชายและหญิงมีความคิดเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.98$)

3.2.2 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนว
ชายและหญิงมีความคิดเห็นด้านสถานที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.32$)

3.2.3 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนว
ชายและหญิงมีความคิดเห็นด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.76$)

3.2.4 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนว
ชายและหญิงมีความคิดเห็นวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.5 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนว
ชายและหญิงมีความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.06$)

4. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรม
นักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน

4.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน
ของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกันแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ
ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านสถานที่ ปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหาด้านวิชาการและปัญหารวม
ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

4.1.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน
มีปัญหาด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.736$)

4.1.2 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน
มีปัญหาด้านสถานที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.415$)

4.1.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน
มีปัญหาด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 3.744$) เมื่อ

เปรียบเทียบทีละคู่ด้วย LSD (Least Significant Difference Test) พบว่า
ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 20 ปี และตั้งแต่
20 ปีขึ้นไปมีปัญหาการงานบรรเทาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.4 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน
มีปัญหาการงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 4.285$) เมื่อ
เปรียบเทียบทีละคู่ด้วย LSD (Least Significant Difference Test) พบว่า
ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน - 5 ปี กับตั้งแต่
20 ปีขึ้นไป มีปัญหาการงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.5 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน
มีปัญหารวมทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 3.653$)

4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน
ของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ
ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้าน
ดังนี้

4.2.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน
มีความคิดเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.2 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน
มีความคิดเห็นด้านสถานที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน
มีความคิดเห็นด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.4 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน
มีความคิดเห็นด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.5 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรม นักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ซึ่งมี 4 ด้านด้วยกัน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการและ ปัญหาทั้ง 4 ด้านรวมกัน พบว่า

1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาด้านบุคลากรไม่แตกต่างกัน ใน 3 กลุ่มนี้ หัวหน้าครูกิจกรรม ($\bar{X} = 2.86$) จะมีแนวโน้มว่ามีปัญหามากกว่าผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 2.78$) และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ($\bar{X} = 2.73$) ทั้งนี้เพราะครูกิจกรรมหลายคนไม่ได้เข้าสอนตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด หรือประสบการณ์ในวิชากิจกรรมนั้น ๆ นอกจากนั้นอาจเป็นเพราะทำการสอนโดย ไม่ได้รับความร่วมมือจากคณะครูในโรงเรียน ในขณะที่ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาใกล้เคียงกันมาก เนื่องจากทั้ง 2 ฝ่ายนี้เป็นผู้วางแผน และประสานงานไม่ได้เข้าไป เกี่ยวข้องในการสอนวิชากิจกรรมโดยตรง จึงเป็นเหตุให้มองเห็นปัญหานี้อย่างผิวเผิน

1.1.2 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาด้านสถานที่ไม่แตกต่างกัน ใน 3 กลุ่มนี้ หัวหน้าครูกิจกรรม ($\bar{X} = 2.96$) จะมีแนวโน้มว่ามีปัญหามากกว่าหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ($\bar{X} = 2.82$) และผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 2.77$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหัวหน้าครูกิจกรรมซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดในงานสอนวิชากิจกรรม เห็นถึงความสำคัญว่าควรมีห้องเรียนวิชานี้เป็นส่วนเฉพาะ เพื่อให้นักเรียนจะได้มีการแสดงออกได้อย่างเต็มที่

ส่วนหัวหน้าฝ่ายแนะแนวก็เช่นกัน จากประสบการณ์ในการสอนวิชาแนะแนวทำให้ทราบว่าห้องเรียนเฉพาะวิชานั้นมีความจำเป็นเพียงใด ในขณะที่ผู้บริหารโรงเรียนแทบจะไม่ค่อยมองเห็นความสำคัญของปัญหานี้

1.1.3. ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาคำนวณงบประมาณไม่แตกต่างกัน ใน 3 กลุ่มนี้ หัวหน้าครูกิจกรรม ($\bar{X} = 2.89$) มีปัญหามากที่สุด และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ($\bar{X} = 2.74$) ผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 2.69$) มีปัญหาน้อยกว่าตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหัวหน้าครูกิจกรรมไม่ค่อยเข้าใจระเบียบปฏิบัติในการเบิกจ่ายเงิน นอกจากนั้นเมื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ ก็ไม่ค่อยจะได้รับเงินอุดหนุนจากโรงเรียน ในขณะที่หัวหน้าฝ่ายแนะแนว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารโรงเรียนคิดว่าในเรื่องงบประมาณไม่มีปัญหามากนัก เพราะเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดสรรงบประมาณให้กับฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน

1.1.4. ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีปัญหาคำนวณวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบทีละคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference Test) พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับหัวหน้าครูกิจกรรม ผู้บริหารโรงเรียนกับหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่ระดับ .05 โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 2.55$) มีความสับสนในเรื่องวิชาการน้อยกว่าหัวหน้าฝ่ายกิจกรรม ($\bar{X} = 2.77$) และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ($\bar{X} = 2.72$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ซึ่งได้กำหนดให้วิชานี้เป็นวิชาบังคับที่นักเรียนจะต้องเรียนสัปดาห์ละ 1 คาบ และจะต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาที่กำหนดให้ ตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ 2524 : 1)

1.1.5 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว
มีปัญหารวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ใน 3 กลุ่มนี้หัวหน้าครูกิจกรรม ($\bar{X} = 2.85$) มีปัญหา
ทั้ง 4 ด้าน มากกว่าหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ($\bar{X} = 2.74$) และผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 2.69$)
เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านตั้งแต่ด้าน บุคลากร สถานที่ งบประมาณ และวิชาการ จะพบว่า
หัวหน้าครูกิจกรรมจะมีปัญหามากกว่าหัวหน้าฝ่ายแนะแนวและผู้บริหารโรงเรียน และเมื่อพิจารณาสาร
ส่วนรวมก็เช่นเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ที่ปฏิบัติงานที่โดยตรงจะได้พบเห็นกับปัญหาต่าง ๆ มาก
ในขณะที่ผู้วางแผน หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งหมายถึงผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวไม่ได้ลงมือ
ปฏิบัติงานเอง ย่อมไม่ทราบว่าปัญหาอะไร และอะไร เป็นปัญหาที่แท้จริง จึงเป็นเหตุให้มีปัญห
ด้านต่าง ๆ และโดยส่วนรวมน้อยกว่าหัวหน้าครูกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภวดี
ชูวงศ์ (ศุภวดี ชูวงศ์ 2519 : 81) ที่ว่าครูที่ทำหน้าที่ฝ่ายบริหารจะมองปัญหาในฐานะที่เป็น
คนดำเนินการให้คณะครูและบุคคลอื่นภายในโรงเรียนปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย แต่โอกาสที่จะ
ทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ นั้นน้อยกว่าหัวหน้าครูกิจกรรมซึ่งปฏิบัติงานโดยตรง

1.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นค่านบุคลากร ระหว่าง
ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ซึ่งแบ่งออกเป็น

1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว
มีความคิดเห็นค่านบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบ
ทีละคู่โดยวิธี LSD (Least Significant Difference Test) พบว่ามีความแตกต่างกัน
ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับหัวหน้าครูกิจกรรม ผู้บริหารโรงเรียนกับหัวหน้าฝ่ายแนะแนว
ที่ระดับ .05 เช่นกัน พิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ($\bar{X} = 4.47$) มีความคิดเห็น
ค่านบุคลากรสูงกว่าหัวหน้าครูกิจกรรม ($\bar{X} = 4.45$) และผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 4.34$)
ทั้ง ๆ ที่ในค่านนี้ผู้บริหารน่าจะมีความคิดเห็นที่ดีกว่า เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะฝ่ายแนะแนวได้มี
ความชำนาญในเรื่องนี้และยังได้รับการฝึกฝนโดยตรงในเรื่องบริการจัดวางตัวบุคคล (Placement
Service) ซึ่งจะช่วยเหลือให้บุคคลต่าง ๆ ในโรงเรียนได้ทำงานที่ตนมีความรู้ มีความถนัด

แถมมองเห็นช่องทางที่จะได้โอกาสก้าวหน้า หรือพัฒนาการในประสบการณ์ใหม่ ๆ (ประสิทธิ์ กนกสิงห์ และคณะ 2520 : 125) และบริการนี้ถือเป็นหนึ่งในห้าของบริการแนะแนวที่โรงเรียนควรจัดซึ่งมีบริการสำรวจเด็กเป็นรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการจิตตามผล (ดวงเดือน พิศาลบุตร 2515 : 161) จากประสบการณ์และความชำนาญมากกว่าจึงทำให้หัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีความคิดเห็นเรื่องบุคลากรดีกว่าผู้บริหารโรงเรียน

1.2.2 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีความคิดเห็นคล้ายกันที่ไม่แตกต่างกัน ใน 3 กลุ่มหัวหน้าครูกิจกรรม ($\bar{X} = 4.27$) จะมีความคิดเห็นที่ดีกว่าหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ($\bar{X} = 4.25$) และผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 4.25$) เล็กน้อย เพราะในคำนี้ถ้าพิจารณาโดยทั่ว ๆ ไปทั้ง 2 ฝ่าย คือผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวจะมีความคิดเห็นคล้ายกันนี้เหมือนกัน เนื่องจากอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกันคือโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานครทั้งหมด อาจจะมีแตกต่างกันบ้างก็เรื่องความเป็นสัดส่วนของห้องเรียน หรือในเรื่องความสะดวกในการขอใช้สนาม ห้องประชุม ซึ่งในเรื่องเหล่านี้หัวหน้าครูกิจกรรมก็มีความสำคัญไม่น้อย

1.2.3 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีความคิดเห็นคล้ายกันพอสมควรไม่แตกต่างกัน ใน 3 กลุ่มนี้ หัวหน้าครูกิจกรรม ($\bar{X} = 4.36$) มีความคิดเห็นที่ดีกว่าหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ($\bar{X} = 4.28$) และผู้บริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 4.25$) ทั้งนี้เพราะหัวหน้าครูกิจกรรมอาจมีความคิดริเริ่มที่จะต้องคิดหาวิธีในการขอความร่วมมือด้านการเงินจากบุคคลภายนอกมาช่วยในการดำเนินงานด้านวิชากิจกรรมนักเรียนอย่างเต็มที่ เพราะจากการสัมภาษณ์พบว่า เงินงบประมาณของวิชานี้มีจำนวนน้อยมากไม่เพียงพอต่อความต้องการ

1.2.4 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีความคิดเห็นคล้ายกันไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะวิชานี้เป็นวิชาใหม่ ทางฝ่ายศึกษานิเทศก์

กรมสามัญศึกษา จะจัดพิมพ์เอกสาร หรือจัดการสัมมนา อบรมอยู่เสมอ เพื่อให้คณะครู
ในโรงเรียนได้มีความคิดเห็น ทศนคติที่ดีต่อวิชานี้ จึงทำให้มีความคิดเห็นด้านวิชาการ
ไม่แตกต่างกัน แต่อาจพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า ใน 3 กลุ่มนี้หัวหน้าครูกิจกรรม ($\bar{X} = 4.57$)
จะมีความคิดเห็นด้านวิชาการดีกว่าหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ($\bar{X} = 4.54$) และผู้บริหารโรงเรียน
($\bar{X} = 4.49$) ทั้งนี้เพราะหัวหน้าครูกิจกรรมมีโอกาสเข้ารับการอบรม สัมมนาวิชาการใน
วิชานี้มากกว่าฝ่ายอื่น ๆ และได้รับความรู้เทคนิคใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อจะได้นำมาปรับปรุง
การเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายอันเป็นหน้าที่โดยตรงของตนเอง

1.2.5 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว
มีความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมและเป็นส่วนย่อย คือ
ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ และด้านวิชาการก็สอดคล้องกัน ทั้งนี้เพราะต่าง
ได้รับการปลูกฝังทัศนคติและความคิดเห็นจากหน่วยงานเดียวกันนั่นคือหน่วยงานพิเศษ
กรมสามัญศึกษา จึงทำให้มีความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน
ของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกัน
มีดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้
ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกัน แบ่งออกเป็น

2.1.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียน
หรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาด้านบุคลากรไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะปัจจุบันครูรุ่นใหม่
ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นสถาบันฝึกหัดครูที่เชื่อถือเสียมา
หลายสิบปีนั้นจะมีการจัดเตรียมบุคลากรที่จะทำการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนโดยเฉพาะ โดย
ได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาชั้นปริญญาตรี ของคณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา ให้เปิดสอนแนะแนว 314 กิจกรรมนักเรียน 2 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง
(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2522 : 332) ขึ้น นอกจากนั้นครูที่เป็นครูรุ่นก่อน ๆ ที่ไม่มีความรู้

ก็ต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับวิทยาการใหม่ ๆ ในวงการศึกษายุคใหม่ จึงทำให้ผู้บริหารและครูที่มีพื้นความรู้ด้านกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาด้านบุคลากรไม่แตกต่างกัน แต่ก็มีแนวโน้มว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวน้อย ($\bar{X} = 3.00$) จะมีปัญหาด้านบุคลากรมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวดี ($\bar{X} = 2.76$) และปัญหาด้านนี้จัดอยู่ในระดับปานกลาง

2.1.2 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาด้านสถานที่ไว้แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้ง 2 กลุ่มคงอยู่ในโรงเรียนซึ่งมีสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นความจำกัดด้านเนื้อที่ของสนามห้องเรียนซึ่งมักจะใช้ห้องเรียนปกติทำการสอน อีกทั้งความไม่สะดวกในการที่จะติดต่อขออนุญาตใช้อาคารสถานที่จากฝ่ายอาคารสถานที่ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวดี ($\bar{X} = 2.84$) มีปัญหาด้านนี้น้อยกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวน้อย ($\bar{X} = 3$) และปัญหาด้านนี้จัดว่าอยู่ในระดับปานกลาง

2.1.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวดี ($\bar{X} = 2.74$) จะมีปัญหาด้านนี้น้อยกว่าผู้บริหารและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวน้อย ($\bar{X} = 3.00$) เพราะผู้บริหารและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวดีจะใช้วิจารณ์จากความรู้ที่มีเลือกซื้อและสรรหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เห็นว่าเป็นความจำเป็นและมีคุณประโยชน์คุ้มค่าแก่ในการจัดซื้อนั้นอาจต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ในขณะที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวน้อยจะไร้ค่อยกล้าตัดสินใจของงบประมาณเหล่านี้ ซึ่งในเรื่องงบประมาณนี้จัดได้ว่าเป็นปัญหาระดับปานกลางค่อนข้างสูง แต่จากผลการวิจัย

ของหลายท่าน เช่น อรรถพร เวทย์เวทิน (อรรถพร เวทย์เวทิน 2519 : 49),
สุมาลี แจบเกาะ 2519 : 62) เป็นต้น พบว่างบประมาณนี้เป็นปัญหาใหญ่ในการเรียน
การสอนวิชากิจกรรมนักเรียน

2.1.4 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นฐานความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียน
หรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาค้นหาวิชาการไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้บริหารโรงเรียน
และครูที่มีพื้นฐานความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวน้อยต่างกันสถาบันการฝึกหัดครูมาแต่
ทั้งสิ้น (สมคิด ศิริศรี 2520 : 97) ยอมรับจักชี้แจงหาความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร
และเนื้อหาของวิชา สามารถใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชากิจกรรมนั้น ๆ อีกทั้ง
สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมและความคิดของนักเรียน
และมีการรายงานผลการเรียนวิชากิจกรรมอย่างถูกต้อง สม่ำเสมอ จากการเปรียบเทียบ
ค่าเฉลี่ยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นฐานความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนวน้อย
($\bar{X} = 2.67$) มีแนวโน้มว่าปัญหาค้นหานี้มากกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นฐานความรู้ในด้านการ
นักเรียนหรือการแนะแนวที่ ($\bar{X} = 2.80$) เพียงเล็กน้อยเท่านั้น และปัญหานี้จัดอยู่ในระดับ
ปานกลางค่อนข้างต่ำ

2.1.5 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นฐานความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียน
หรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหารวมทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ทั้งนี้เพราะครูที่มีพื้นฐานความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวที่ ($\bar{X} = 2.74$) จะมองเห็น
เห็นสภาพการปฏิบัติงานทุกด้าน ตั้งแต่ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ และด้านวิชาการ
สามารถวางแผนงานและคาดคะเนได้ว่าจะต้องปฏิบัติงานอย่างไร ในขณะที่ผู้บริหารและครูที่มี
พื้นฐานความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวน้อย ($\bar{X} = 2.95$) จะประสบปัญหา
ซึ่งฮีเมลสไตน์ (Hemelstein. 1975 : 7750-A) มีความเห็นสอดคล้องว่า ครูที่มี
ประสบการณ์ต่างกันจะมีปัญหาค้นหาต่างกัน โดยครูที่มีพื้นฐานความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือ
การแนะแนวน้อยจะมีปัญหาในการสอนมากกว่าครูที่มีพื้นฐานความรู้ในด้านการกิจกรรมนักเรียนหรือ

งานการแนะแนวที่ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของอภิญญา สมิติเศรษฐ์ (อภิญญา สมิติเศรษฐ์ 2524 : 209) ที่พบว่าครูที่มีความรู้มาก เคยอบรมการแนะแนวมา จะประสบปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าครูที่ไม่เคยเรียนหรือไม่เคยอบรมมา สำหรับปัญหารวมทั้ง 4 ด้านนี้จัดอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิยมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกัน แบ่งออกเป็น

2.2.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิยมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านบุคลากร ไม่แตกต่างกัน เพราะผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิยมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันนั้น ต่างก็สำเร็จมาจากสถาบันฝึกหัดครูเกือบทั้งสิ้น ไม่ต่ำกว่า 2 หรือ 4 ปี คิดว่าคงได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนไม่แตกต่างกันมากนัก โดยเฉพาะเรื่องความคิดเห็นด้านบุคลากร เช่น ครูกิจกรรมควรเป็นครูที่มีความสนใจในวิชาที่ตนสอน วิชานี้ต้องการความร่วมมือจากคณะครูในโรงเรียน และจากบุคคลภายนอกด้วย บุคคลที่สำคัญที่สุดคือ บิคารมการค้าและผู้อุปการะนักเรียน จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิยมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวที่ ($\bar{X} = 4.43$) วิเคราะห์ได้ว่ามีความคิดเห็นด้านนี้ดีกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิยมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวน้อย ($\bar{X} = 4.37$) ซึ่งความคิดเห็นด้านบุคลากรนี้จัดไว้ว่าอยู่ในระดับที่

2.2.2 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิยมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านสถานที่ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิยมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันนั้นต่างอาศัยอยู่ในจังหวัดเดียวกัน วิสภาพภูมิศาสตร์ สภาพสิ่งแวดล้อม และสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดคล้ายคลึงกัน

ดังนั้นแต่ละโรงเรียนต่างมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างห้องเรียนวิชากิจกรรมขึ้นให้เป็นห้องที่
เก็บเสียงได้ เพื่อป้องกันเสียงรบกวนห้องอื่น ๆ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผู้บริหาร
โรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านักกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนวที่ ($\bar{X} = 4.27$)
มีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นค่านนี้ดีกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรม
นักเรียนหรือค่านการแนะแนวน้อย ($\bar{X} = 4.13$) ซึ่งความคิดเห็นค่านสถานที่นี้อยู่ในระดับที่

2.2.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียน
หรือค่านการแนะแนวแตกต่างกันมีความคิดเห็นค่านงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่าน
การแนะแนวที่ ($\bar{X} = 4.32$) มีความคิดเห็นค่านนี้ดีกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้
ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนวน้อย ($\bar{X} = 4.14$) ทั้งนี้เพราะครูที่มีพื้นความรู้
ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนวที่จะมีประสบการณ์ในการเขียนโครงการ วัตถุประสงค์
ในการเบิกจ่ายเงิน และรู้จักพิจารณาใช้จ่ายเงินอย่างรอบคอบโดยจะต้องให้นักเรียนได้รับ
ผลประโยชน์มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวารุณี ชนวรานิช (วารุณี ชนวรานิช
2524 : 57) ที่ว่าผู้มีประสบการณ์มากกว่ายอมรับความเชื่อมั่นและมีความคิดในการจัดบริการ
ค่านต่าง ๆ ได้มากกว่าความคิดเห็นค่านงบประมาณนี้จัดอยู่ในระดับที่

2.2.4 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียน
หรือค่านการแนะแนวแตกต่างกันมีความคิดเห็นค่านวิชาการไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะในปัจจุบัน
หน่วยศึกษานิเทศก์ได้จัดการอบรมด้านวิชาการเป็นประจำ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้บริหารโรงเรียน
และครูที่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนวน้อย ได้เข้ารับการอบรม สัมนา
แลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นกัน ช่วยให้มีความกระจ่างแจ้งในค่านวิชาการพอ ๆ กับ
ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนวที่ ผลการ
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคิดเห็นค่านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านกิจกรรม
นักเรียนหรือค่านการแนะแนวน้อย ($\bar{X} = 4.58$) มีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นค่านนี้ดีกว่าผู้บริหาร

โรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวดี ($\bar{X} = 4.53$)
 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิจกรรมนักเรียนหรือด้าน
 การแนะแนวน้อยจะมีความอายุน้อย พยายามศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองอยู่เสมอ เพื่อสอบเลื่อน
 วุฒิชองตนให้สูงขึ้นหรือเพื่อการทำงานที่รับผิดชอบเหมือนกัน (สมคิด กิรัศมิ์ 2520 : 97 - 98)
 ในขณะที่ครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวดีอยู่แล้วจะไม่ค่อยกระตือรือร้น
 ที่จะค้นหาหาความรู้ หรือวิทยาการใหม่ ๆ จึงทำให้ผลการวิจัยในข้อนี้ปรากฏออกมาค่อนข้างแปลก
 ที่ผู้บริหารและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวน้อยมีความคิดเห็นดีกว่า
 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวดี ความคิดเห็น
 ด้านวิชาการนี้จัดอยู่ในระดับดีมาก

2.2.5 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีความรู้ในค่านิจกรรมนักเรียนหรือ
 ด้านการแนะแนวมีความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในเรื่องวิชา
 กิจกรรมนี้ได้รับหน่วยราชการหลายหน่วยได้พิมพ์เอกสารออกเผยแพร่กันมากมาย เช่นหน่วยศึกษานิเทศก์
 กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น ช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้
 ในค่านิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวน้อยได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ ทำให้มี
 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องกิจกรรมนักเรียนอย่างถ่องแท้ติดเทียมกับผู้บริหารโรงเรียนและครูที่
 มีพื้นความรู้ในค่านิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวดี ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่า
 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวดี ($\bar{X} = 4.40$)
 มีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้านดีกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีพื้นความรู้ในค่านิจกรร
 มนักเรียนหรือด้านการแนะแนวน้อย ($\bar{X} = 4.32$) ความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้านจัดอยู่ในระดับดี

3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน
 ของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง วิจัยนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนของ
 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง แบ่งออกเป็น

3.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนว
ชายและหญิงมีปัญหาด้านบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันทั้งชายและหญิงมีโอกาส
ศึกษาหาความรู้ได้เท่าเทียมกันในทุกสาขาวิชา และในวิชาชีพก็เช่นกัน ครูทั้งชายและหญิง
ต่างมีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร เนื้อหาวิชาดีพอ ๆ กัน และในบางด้านเช่น ในด้าน
ขอความร่วมมือจากฝ่ายอื่น ๆ ครูหญิงก็สามารถประสานงานได้คล่องตัวกว่า ดังจะเห็นได้จาก
ค่าเฉลี่ยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง ($\bar{X} = 2.78$)
มีแนวโน้มว่าปัญหาด้านนี้น้อยกว่าชาย ($\bar{X} = 2.80$) สำหรับปัญหาด้านนี้จัดอยู่ในระดับปานกลาง

3.1.2 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชาย
และหญิงมีปัญหาด้านสถานที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะครูทั้งชายและหญิงต่างทำการสอนอยู่ใน
โรงเรียนที่มีสภาพทางภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อมที่ใกล้เคียงกัน และต่างก็เข้าใจถึงมลภาวะในเขต
กรุงเทพมหานครดี อย่างเช่นการทิ้ง ขี้มูก เก็บอุปกรณ์การเรียนการสอนโดยเฉพาะนั้นยากมาก
เพราะแม้แต่การซักผ้าห้องเรียน เฉพาะวิชานี้ให้เป็นสัดส่วนก็ยังเป็นปัญหายิ่งนัก นอกจากนั้น
หลาย ๆ โรงเรียนมีสนามคับแคบมาก หากหลาย ๆ ห้องลงมาใช้พร้อมกันก็เกิดความแออัด
สิ่งเหล่านี้ครูชายและหญิงต่างก็ตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้ดี จากการเปรียบเทียบพบว่าผู้บริหาร
โรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง ($\bar{X} = 2.87$) มีแนวโน้มว่า
มีปัญหาด้านนี้มากกว่าชาย ($\bar{X} = 2.83$) อาจเป็นเพราะเพศหญิง เป็นเพศที่มีความพิถีพิถัน
เรื่องสถานที่ ความเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะมากกว่าเพศชาย ปัญหานี้จัดอยู่ในระดับปานกลาง
ค่อนข้างสูง ซึ่งเห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะหาทางปรับปรุง แก้ไขโดยเร่งด่วน

3.1.3 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนว
ชายและหญิงมีปัญหาด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะ
ผู้ชายและผู้หญิงมีพฤติกรรมในการออกค่าใช้จ่ายเห็นแตกต่างกันและมีการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ผู้ชายจะมี

ความยากง่ายเห็นมากกว่าผู้หญิง (พจน์ จันทวีระกุล 2515 : 85) และมีการรับรู้แบบวิเคราะห์มากกว่าผู้หญิง (ชงชัย ชิวปรีชา 2513 : 46) สิ่งไหนที่เห็นว่าเหมาะสมควรค่าแก่การนำมาใช้สอย ก็จะตัดสินใจทำโครงการของงบประมาณเพื่อจะจัดซื้อทันที แต่สำหรับระบบราชการนั้นการเบิกจ่ายเงินเป็นเรื่องที่ล่าช้ามาก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชาย ($\bar{X} = 2.88$) มีปัญหาคำนึงมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง ($\bar{X} = 2.68$) ปัญหาเรื่องนี้จัดอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ฉะนั้นจึงใคร่ขอเสนอให้กรมสามัญศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติงบประมาณให้แก่โรงเรียนต่าง ๆ ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

3.1.4 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหาคำนึงวิชาการไม่แตกต่างกัน แต่พิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชาย ($\bar{X} = 2.69$) มีแนวโน้มว่ามีปัญหาคำนึงวิชาการมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง ($\bar{X} = 2.67$) ปัญหาข้อนี้จัดอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากหลาย ๆ ฝ่าย เช่น หน่วยงานพิเศษ เป็นต้น ได้มีการเปิดอบรมครูจากโรงเรียนต่าง ๆ พิมพ์มือ หรือเอกสารประกอบการสอนต่าง ๆ ออกเผยแพร่ไปตามโรงเรียนทุกแห่ง

3.1.5 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหารวมทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงนั้น ถึงแม้จะมีเพศต่างกันแต่ตำแหน่งหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายไม่แตกต่างกัน จึงทำให้มีปัญหารวมทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกันด้วย

ซึ่งผลการวิจัยนี้ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ วินัย กลิ่นหอม (วินัย กลิ่นหอม 2513 : 68) ที่ว่า ครูชายและครูหญิงมีความแตกต่างกันในการเอาใจใส่และกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน ดังนั้นครูที่ปรึกษาที่มีเพศต่างกันประสบปัญหาค้นหาหน้าท่อนอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายต่างกัน แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของอภิญญา สมิตธิเศรษฐ์ (อภิญญา สมิตธิเศรษฐ์ 2524 : 207) ซึ่งกล่าวว่าครูที่มีเพศต่างกันอาจจะประสบปัญหาค้นหาหน้าท่อนอื่น ๆ แตกต่างกัน แต่สำหรับปัญหาค้นหาการสอนนั้นครูที่ปรึกษาชายและครูที่ปรึกษาหญิง ประสบปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชาย ($\bar{X} = 2.79$) มีแนวโน้มว่ามีปัญหารวมทั้ง 4 ค่านมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง ($\bar{X} = 2.74$) สำหรับปัญหาข้อนี้จัดอยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง แบ่งออกเป็น

3.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นด้วยบุคคลากรไม่แตกต่างกัน และพบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง ($\bar{X} = 4.44$) มีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นด้านนี้ดีกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชาย ($\bar{X} = 4.40$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าถึงแม้ว่าทั้งชายและหญิงจะรับหน้าที่ทำการสอนในวิชาเดียวกัน มีความสนใจความถนัดพอ ๆ กัน แต่ในเรื่องลักษณะนิสัยครูผู้หญิงมักจะมีความอ่อนโยนกว่าครูชาย สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับนักเรียน และเพื่อนครูได้รวดเร็วกว่าครูชาย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีแนวโน้มว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิงจะมีความคิดเห็นที่ดีกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชาย ความคิดเห็นข้อนี้จัดอยู่ในระดับที่ เกือบดีมาก

3.2.2 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นค่าสถิติไม่แตกต่างกัน และพบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง ($\bar{X} = 4.27$) มีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นค่าสถิติกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชาย ($\bar{X} = 4.26$) เล็กน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะถึงจะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน แต่จากการได้รับการสั่งสอนมาตั้งแต่เล็ก เด็กผู้หญิงจะมีอุปนิสัยชอบความเรียบร้อย ความเป็นสัดส่วน ครูผู้หญิงก็เช่นเดียวกัน ชอบการที่จะมีห้องเรียนเป็นสัดส่วนเพื่อจะได้ใช้เพื่อการเรียนการสอนโดยเฉพาะ และเพื่อเก็บวัสดุอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ความคิดเห็นค่านี้อาจอยู่ในระดับดี

3.2.3 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นค่าสถิติประมาณไม่แตกต่างกัน และพบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชาย ($\bar{X} = 4.32$) มีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นค่าสถิติกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง ($\bar{X} = 4.28$) ทั้งนี้เพราะว่าผู้ชายมีความกล้าในการตัดสินใจของประมาณจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทันที ในขณะที่เพศหญิงมักไม่ค่อยกล้าแสดงออก ไม่ค่อยกล้าตัดสินใจที่จะยอมรับสิ่งใหม่ ๆ (สุภาพ วิจิตร 2516 : 7) ฉะนั้นจึงเป็นเหตุให้ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายมีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นค่าสถิติกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง สำหรับความคิดเห็นค่านี้อาจอยู่ในระดับดี

3.2.4 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็นค่าสถิติไม่แตกต่างกัน และพบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชาย ($\bar{X} = 4.54$) มีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นค่าสถิติกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง ($\bar{X} = 4.53$) เล็กน้อย ซึ่งในเรื่องความคิดเห็นข้อนี้จะตรงข้ามกับค่านักศึกษา ซึ่งครูชาย ($\bar{X} = 2.69$)

มากกว่าครูหญิง ($\bar{X} = 2.67$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่ไม่มีปัญหาจะต้องพยายามค้นคว้า เพื่อที่จะได้ช่วยให้ตนเองกระจ่างในเรื่องนั้น ๆ อีกทั้งจะได้รับการส่งเสริมความคิดเห็นใหม่ ๆ ในวงการศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นผลพลอยได้ด้วย กวายเป็นจึงทำให้ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครู ศึกษานิเทศก์ และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายมีความคิดเห็นค่ามากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครู ศึกษานิเทศก์ และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง สำหรับความคิดเห็นค่านี้จัดอยู่ในระดับดีมาก

3.2.5 ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครู ศึกษานิเทศก์ หัวหน้าฝ่ายแนะแนว ชายและหญิงมีความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกันทั้งการวิจัยที่แบ่ง เป็นด้าน ๆ คือด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ และด้านวิชาการ และโดย ส่วนรวมซึ่ง เป็นการเน้นให้เห็นว่าเพศไม่ได้เป็นตัวกำหนดความคิดเห็นของครูซึ่งต่างก็อยู่ใน ตำแหน่งหน้าที่เดียวกัน และต่างก็ยึดถือคำสั่งและปฏิบัติงานด้านการสอนในเรื่องกิจกรรมนักเรียน จากกระทรวงศึกษาธิการเหมือนกัน นอกจากนั้นยังเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าปัจจุบันชาย และหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันตามกฎหมาย (เสถียร วิชัยลักษณ์ 2517 : 5) จึงทำให้ ความคิดเห็นทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครู ศึกษานิเทศก์ และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีความคิดเห็น ในการสอนวิชากิจกรรมแตกต่างกัน แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมคึก คีร์รัมย์ (สมคึก คีร์รัมย์ 2520 : 99) ซึ่งกล่าวว่าเพศชายและหญิงมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียน ไม่แตกต่างกัน จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครู ศึกษานิเทศก์ และ หัวหน้าฝ่ายแนะแนวชาย ($\bar{X} = 4.3916$) มีแนวโน้มว่ามีความคิดเห็นค่ากว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครู ศึกษานิเทศก์ และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง ($\bar{X} = 4.3938$) เพียงเล็กน้อย สำหรับความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้านนี้จัดอยู่ในระดับดี

4. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรม นักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน แบ่งออกเป็น

4.1.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน มีปัญหาค่านับค่าการไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันย่อมมีความชำนาญ หรือความถนัดในการสอนกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดโดยเฉพาะ ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนส่วนมากที่เข้าใจถึงหลักบริหารงานเหล่านี้ จึงจัดวางตัวบุคคลที่ทำการสอนไว้ให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล เป็นเหตุให้ปัญหาค่านับค่าการไม่แตกต่างกัน จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่าผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 15 ปี ($\bar{X} = 2.92$) มีปัญหาค่านับค่าการค่อนข้างมาก ส่วนผู้ที่ทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน - 5 ปี ($\bar{X} = 2.85$) ผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป - 10 ปี ($\bar{X} = 2.83$) ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป - 20 ปี ($\bar{X} = 2.62$) และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.67$) มีปัญหามากน้อยตามลำดับ จะเห็นได้ว่าผู้ที่ทำงานมานานปีจะมีปัญหาน้อยลงตามลำดับ ปัญหานี้จะจัดอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.2 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีปัญหาค่านับค่าการไม่แตกต่างกัน เพราะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ และจะพบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่เริ่มทำงาน - 5 ปี ($\bar{X} = 2.95$) จะมีปัญหาค่านับค่าการมากที่สุด ส่วนผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 15 ปี ($\bar{X} = 2.93$) ผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป - 10 ปี ($\bar{X} = 2.86$) ผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.75$) ผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป - 20 ปี ($\bar{X} = 2.74$) มีปัญหามากน้อยตามลำดับ การที่ผู้ที่เริ่มทำงาน - 5 ปีมีปัญหามากที่สุด อาจเป็นเพราะยังไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และบรรยากาศภายในโรงเรียน ส่วนผู้ที่มีปัญหาค่านับค่าการน้อยที่สุดคือครูที่ทำงานตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป - 20 ปี เพราะครูที่ทำงานในช่วงนี้จะสามารถปรับตัวและอยู่ในสภาวะที่ดีที่สุดกว่าช่วงอื่น ๆ หรือแม้แต่ผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปนั้นมักจะเกิดความเบื่อหน่ายต่อสภาพที่ทำงาน และบังเกิดความวิตกกังวล ๆ ในเรื่องสถานภาพการทำงาน

4.1.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกันจะมีปัญหาค่านับค่าการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการเปรียบเทียบทีละคู่โดยวิธี LSD (Least Significant Difference Test) พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและ

ครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 20 ปี ($\bar{X} = 2.92$) และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.52$) มีปัญหาด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะว่าครูที่มีระยะเวลาในการทำงานมากกว่า จะมีโอกาสได้รับการฝึกอบรมและศึกษาดูงานด้านการเงินมากกว่า ทำให้มีประสบการณ์ในการเบิกจ่ายเงิน จัดสรรงบประมาณ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเงินมากกว่าครูที่มีระยะเวลาในการทำงานน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรีนัย คำวิสุทธิ (ศรีนัย คำวิสุทธิ 2517 : 29 - 31) และวารุณี ฆนวรรานิช (วารุณี ฆนวรรานิช 2524 : 57) ที่กล่าวว่า ผู้มีประสบการณ์มากกว่าย่อมมีความเชื่อมั่นและมีแนวคิดในการจัดบริการต่าง ๆ ได้ดีกว่า ในเรื่องปัญหาด้านงบประมาณก็เช่นเดียวกัน

4.1.4 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการเปรียบเทียบที่กระทำโดยวิธี LSD (Least Significant Difference Test) พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน - 5 ปี ($\bar{X} = 2.84$) กับผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.47$) มีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะครูที่มีระยะเวลาทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปย่อมมีโอกาสได้รับการอบรมศึกษาดูงานมากกว่าครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน - 5 ปี ทำให้มองเห็นสภาพการปฏิบัติงาน เทคนิคและวิธีการสอน มีประสบการณ์ ความชำนาญและความเข้าใจในระเบียบวิธีปฏิบัติดีกว่าผู้มีประสบการณ์น้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุธรรม ประทานทรัพย์ (สุธรรม ประทานทรัพย์ 2520 : 49) และสมุนา อิศวปยุตต์กุล (สมุนา อิศวปยุตต์กุล 2523 : 103) ที่กล่าวว่าครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์มากกว่าจะประสบปัญหาด้านการปฏิบัติงานน้อยกว่าครูที่ไม่มีประสบการณ์ในการแนะแนว และในเรื่องวิชาการก็เช่นเดียวกัน

4.1.5 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีปัญหารวมทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน แต่พิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน - 5 ปี ($\bar{X} = 2.88$) ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป - 10 ปี ($\bar{X} = 2.81$) ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 15 ปี ($\bar{X} = 2.87$) ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป - 20 ปี ($\bar{X} = 2.63$) และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.59$) จะเห็นว่าครูที่มีระยะเวลาทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน - 5 ปี มีปัญหามากที่สุด ในขณะที่ครูที่มีระยะเวลาทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปมีปัญหาน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะครูที่ทำงานมานานจะรู้จักปรับตัวให้ยืดหยุ่นและมีความรู้เท่าทันการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ในขณะที่ครูที่มีระยะเวลาทำงานน้อยกว่า โดยเฉพาะเพิ่งเริ่มทำงานยังปรับตัวไม่ได้ ซึ่ง ยนต์ ชุมจิต (ยนต์ ชุมจิต 2520 : 82) ได้ศึกษาพบว่า อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมีปัญหาที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตไม่แตกต่างกัน เพราะสามารถรับภารกิจและแก้ไขอุปสรรค ปัญหาในการดำเนินงานได้ดีเท่า ๆ กัน ซึ่งในเรื่องนี้ก็เช่นเดียวกันถ้าครูมีระยะเวลาในการทำงานนาน และเพิ่งเริ่มทำงานสามารถรับภารกิจและแก้ไขอุปสรรคได้ก็จะทำให้มีปัญหารวมทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกันด้วย

4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน แบ่งออกเป็น

4.2.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นด้านบุคลากรไม่แตกต่างกัน แต่พิจารณาจากค่าเฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน - 5 ปี ($\bar{X} = 4.42$) ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป - 10 ปี ($\bar{X} = 4.46$) ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 15 ปี ($\bar{X} = 4.53$) ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป - 20 ปี ($\bar{X} = 4.41$) และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.35$) พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 15 ปี มีความคิดเห็นด้านบุคลากรที่ดีที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีประสบการณ์ในการทำงานตระหนักดีว่าการทำการสอนวิชากิจกรรมคนเดียว

ยอมทำไม่สำเร็จ ต้องขอความร่วมมือจากคณะครูทุกฝ่ายในโรงเรียน มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ในขณะที่ครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป เริ่มรู้สึกเบื่อกับการสอนและไม่ค่อยจะกระตือรือร้นที่จะหาเทคนิคใหม่มาใช้เพื่อการเรียนการสอน วิชากิจกรรมให้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ความคิดเห็นค้านนี้จัดอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง

4.2.2 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นค้านสถานที่ไม่แตกต่างกัน ถ้าพิจารณาจากค่าเฉลี่ยผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน - 5 ปี ($\bar{X} = 4.23$) ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป - 10 ปี ($\bar{X} = 4.27$) ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 15 ปี ($\bar{X} = 4.33$) ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป - 20 ปี ($\bar{X} = 4.32$) ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.23$) พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 15 ปี มีความคิดเห็นค้านนี้ดีกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่เริ่มทำงาน - 5 ปี และครูที่มีระยะเวลาในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป เพราะครูที่ทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 15 ปี ความคิดเห็นที่เป็นของตนเอง สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะที่อีกหลายกลุ่มมีความเห็นไม่ต่างกัน เพราะมักจะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงสิ่งที่คนอื่นบอกหรือเล่าให้ฟัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการอบรมของวิทยากร จากหน่วยศึกษานิเทศก์ ความคิดเห็นค้านนี้จัดอยู่ในระดับที่

4.2.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นค้านงบประมาณไม่แตกต่างกัน ถ้าพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน - 5 ปี ($\bar{X} = 4.27$) ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป - 10 ปี ($\bar{X} = 4.35$) ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 15 ปี ($\bar{X} = 4.42$) ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป - 20 ปี ($\bar{X} = 4.40$) ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.20$) พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 15 ปี มีความคิดเห็นค้านนี้ดีที่สุด ความคิดเห็นในรระดับนี้จัดอยู่ในระดับที่

4.2.4 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน
 มีความคิดเห็นด้านวิชาการไม่แตกต่างกัน เพราะโรงเรียนจะจัดส่งผู้บริหารโรงเรียนและครู
 เหล่านี้ไปรับการอบรมอยู่เป็นประจำ นอกจากนั้นครูเองก็จะคงไม่หาความรู้ด้วยตนเองอยู่เสมอ
 จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่หาพิจารณาจากค่าเฉลี่ยผู้บริหารและครูที่มีระยะเวลาใน
 การทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน - 5 ปี ($\bar{x} = 4.54$) ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป - 10 ปี ($\bar{x} = 4.51$)
 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 15 ปี ($\bar{x} = 4.60$) ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป - 20 ปี ($\bar{x} = 4.51$)
 ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 4.52$) พบว่าผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 15 ปี มีความคิดเห็น
 ด้านวิชาการที่ต่ำสุด ความคิดเห็นค่อนข้างอยู่ในระดับปานกลาง

4.2.5 ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงาน ต่างกันมี
 ความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยที่แบ่งเป็นด้าน ๆ คือ
 ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ และด้านวิชาการ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้บริหาร
 โรงเรียนและครูเหล่านี้ส่วนมากจะได้รับการอบรมเพิ่มเติมหรืออาจจะได้รับความรู้จากหนังสือที่
 หน่วยงานพิเศษพิเศษเผยแพร่แจกจ่ายตามโรงเรียนทุกแห่ง ฉะนั้นจึงทำให้ยึดถือและปฏิบัติตาม
 สิ่งที่ยอมรับมาซึ่งก็จะมีเนื้อหาที่คล้ายคลึงกันมาก ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุทุม
 หนูทอง (อุทุม หนูทอง 2518 : 90) และสมคิด คีร์รัมย์ (สมคิด คีร์รัมย์ 2520 : 98)
 ซึ่งพบว่า ครูที่มีเพศ วุฒิ อายุ และอายุราชการที่ต่างกันมีทัศนคติต่อวิชาชีพกรรมไม่แตกต่างกัน
 จากผลการวิจัยอันนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลในการคัดเลือกครูที่จะมาทำหน้าที่ครูฝึกกรรมได้ว่าไม่จำเป็น
 จะต้องจำกัดระยะเวลาในการทำงาน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อโรงเรียนมัธยมศึกษาและกรมสามัญศึกษา
 ในการคัดเลือกผู้เข้าทำหน้าที่ต่อไป

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้เกิดแนวคิดต่าง ๆ ที่จะนำมาเป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. กรมสามัญศึกษา

การจัดหางบประมาณในการสร้าง หรือปรับปรุงห้องเรียนธรรมดาค่าให้เป็นห้องเฉพาะ

สำหรับสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนเป็น
 สักส่วนขึ้น เพราะหากมีห้องโดยเฉพาะจะทำให้ไม่มีเสียงรบกวนห้องใกล้เคียง นักเรียน
 สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ และครูมีความคล่องตัวในการเรียนการสอน ทำให้
 การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำหรับห้องเรียนธรรมดาอาจดัดแปลงเป็นห้องวิชา
 กิจกรรมนักเรียนได้โดยใช้แผ่นฐานอ้อยมาปูผนังทำเป็นห้องเก็บเสียง มีปลั๊กไฟ บีโตะใหญ่ ๆ
 สัก 2 - 3 โตะ และห้องควรกว้างพอสมควร เพื่อทำกิจกรรมบางอย่างได้ สำหรับหน้าต่าง
 ก็ควรติดทรางเวลาการใช้ห้องด้วย เพื่อทุก ๆ ชั้นจะได้หมุนเวียนมาใช้อย่างทั่วถึงกัน

2. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

ควรจะได้จัดคู่มือการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนให้ทันกับความต้องการที่จะใช้
 และควรแจกจ่ายไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ให้ทั่วถึงด้วย นอกจากนั้นหน่วยศึกษานิเทศก์ควรจัด
 อบรมครูกิจกรรม แนะนำในเรื่องจุดประสงค์ของเนื้อหา การเรียนการสอน การใช้วัสดุ
 อุปกรณ์การสอน การปฏิบัติงานภาคสนาม การวัดผล การประเมินผล และปัญหาอื่น ๆ ที่
 เกิดจากการเรียนการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน เพราะจากการสัมภาษณ์ครูกิจกรรมตามโรงเรียน
 ต่าง ๆ พบว่า ศึกษานิเทศก์ยังมีบทบาทน้อยมากในการช่วยเหลือครู

3. ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ควรเข้ารับการอบรมสัมมนาเพื่อจะได้เข้าใจถึงลักษณะโดยทั่วไปของการ
 เปลี่ยนแปลงเนื้อหา และลักษณะการเรียนการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ซึ่งจะต้องอาศัย
 ครูกิจกรรมที่มีความถนัดเฉพาะรายวิชานั้น ๆ และการจัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับธรรมชาติของ
 วิชา เพื่อให้ทั้งครูและนักเรียนได้มีเวลาพักผ่อนเพียงพอ เพื่อเตรียมเรียนหรือสอนวิชาต่อไปด้วย
 นอกจากนั้นผู้บริหารควรจัดสรรเงินงบประมาณ สำหรับใช้จ่ายให้กับหมวดวิชานี้ให้เพียงพอด้วย
 เพราะจากผลการศึกษาพบว่างบประมาณเป็นปัญหาที่จำเป็นมากสำหรับแต่ละโรงเรียน

4. หัวหน้าครูกิจกรรม

ควรมีโอกาสเข้าอบรม ประชุมสัมมนา เกี่ยวกับเนื้อหาวิชากิจกรรมนักเรียน เทคนิคการสอน และวิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อจะได้มีการค้นคว้าและนำความรู้ที่ได้รับใหม่ มาปรับปรุงการสอน ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ทั้งทางด้านความรู้และการใช้ ควรสนใจ ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรให้เข้าใจ มีการประชุมปรึกษาหารือในระหว่างครูสอนวิชากิจกรรม นักเรียนในโรงเรียนเดียวกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ หลักสูตรกิจกรรมนักเรียนร่วมกัน นอกจากนี้ครูกิจกรรมนักเรียนควรเตรียมการสอนให้พร้อม ทั้งด้านเนื้อหา วัสดุอุปกรณ์ วิธีสอนและวิธีประเมินผลการเรียนวิชากิจกรรมนักเรียนให้ตรงกับ จุดประสงค์ที่พึงไว้ด้วย เนื่องจากมีเวลาเรียนเวลาสอนน้อยมาก เพียงสัปดาห์ละ 1 คาบเท่านั้น

5. หัวหน้าฝ่ายแนะแนว

ควรให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการเลือกเรียนวิชากิจกรรมนักเรียน ซึ่งแต่ละ โรงเรียนอาจจะเปิดสอนได้หลาย ๆ ประเภทเท่าที่ปัจจัยต่าง ๆ จะเอื้ออำนวยให้ และจะต้อง ช่วยประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนให้ทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากวิชากิจกรรมนักเรียนแต่ละ ประเภทด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องนี้ในเขตการศึกษาอื่น ๆ หรือโรงเรียนต่างสังกัดเพื่อนำมา เปรียบเทียบหาแนวทางปรับปรุงวิชากิจกรรมนักเรียนให้มีความมากยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนนี้จากตัวแปรอื่น ๆ อีก คือผู้ปกครองนักเรียน และตัวนักเรียนเอง ซึ่งเป็นผู้เรียนวิชากิจกรรมนักเรียน และได้รับผลประโยชน์ โดยตรงจากวิชานี้

3. ควรศึกษาเรื่องนี้โดยแยกศึกษาเพียงชั้นเดียว คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หรือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพราะอาจจะได้รับผลการวิจัยที่มีประโยชน์
ในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนในแต่ละชั้นได้มากขึ้น
4. ควรศึกษาเรื่องนี้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อจะได้ติดตามผลที่ต่อเนื่องกัน
เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร เนื้อหาสาระต่าง ๆ ในวิชากิจกรรมนักเรียน.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

จรัส โพธิ์ศรี การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครุภาครใต้ วิทยานิพนธ์ คม.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 353 หน้า อัดสำเนา

จิตรรา พงษ์กิจมงคล ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรม

เสริมหลักสูตรในวิชาสังคมศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517,

139 หน้า อัดสำเนา

จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2508, 99 หน้า อัดสำเนา

ณรงค์ เทียมเมฆ ทัศนคติต่ออาชีพครูและความต้องการกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนชาวเขา

วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2520, 77 หน้า อัดสำเนา

ทองเกื้อน พิศาสมุทร การแนะแนว (ตอนที่ 1) พิมพ์ครั้งที่ 6 มงคณาการพิมพ์ 2515,

189 หน้า

ทองสุข รัตนธัยวงศ์ ปัญหากิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและชนบท วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2506, 91 หน้า

พิมพ์ดีด

ธงชัย ชิวปรีชา การศึกษาแบบการคิด (Cognitive Styles) ของนักเรียนฝึกหัดครู

ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นปีที่ 1 และ 2 วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 86 หน้า อัดสำเนา

ชัชวาลภรณ์ เสนารักษ์ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐบาลใน

กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 128 หน้า

อัดสำเนา

ธีระ นทีวณิชกุล การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 60 หน้า

อัคราเน

เบญจมาศ เพิ่มสุขศรี การสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญ

ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508, 65 หน้า อัคราเน

ประสิทธิ์ อวาชเจริญ การบริหารกิจกรรมนักเรียน อักษรปริทัศน์ 2520, 224 หน้า

ประภัศร มโนรัตน์ เจตคติอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน

รัฐบาลในภาคเหนือที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 126 หน้า อัคราเน

ประสิทธิ์ กนกสิงห์และสมเจตน์ อภิณัติรักษา การแนะแนวเชิงปฏิบัติ สารศึกษาคาแฟ

2520, 255 หน้า

ประเสริฐ วิชารักษ์และคณะ กิจกรรมเสริมหลักสูตร ภาคนิพนธ์ กรมสามัญศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ 2510, 73 หน้า

ปราโมทย์ แก้วคล้าย "กิจกรรมพิเศษของโรงเรียน" ประชาศึกษา 27 : 8

มีนาคม 2519

พจน์ จันทวีระกุล ความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายใน -

ภายนอกและความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และประถมศึกษา

ปีที่ 7 ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 98 หน้า

อัคราเน

พนัส หันนาคินทร์ การมัธยมศึกษา โรงพิมพ์พิมพ์ 2521, 233 หน้า

วิญญู สาคร การบริหารการศึกษา วัฒนาพานิชย์สารานุกรม 2519, 536 หน้า

ยนต์ ชุมจิต สภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขต

การศึกษา 5 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520,
82 หน้า อักสำเนา

วณิ ปัทมลิขิตกุล การสำรวจความสนใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน

สามเสนวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2511, 47 หน้า อักสำเนา

วรวิทย์ วสันตสารกร ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับมัธยมศึกษา นิตยสาร 2518, 283 หน้า

วรุณี ชนวนานิช การศึกษาการจัดบริการแนะแนวของบุคลากรอบรมวิชาการศึกษาแนะแนวหลักสูตร

สามเกลอน ของศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพกระทรวงศึกษาธิการ ปริญญาโท กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 76 หน้า อักสำเนา

วิจิตร (ธีระกุล) วรุฒบางกูร และสุพิชญา ธีระกุล การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา

สมุทรปราการ ชินฐาการพิมพ์และโฆษณา 2520, 178 หน้า

วิชาการ, กรม การศึกษาวิถีทางและโอกาสทางการศึกษาของประชาชน แผนกช่างพิมพ์สารพัดช่าง

2518, 252 หน้า

_____ "กิจกรรมพิเศษ" อนุสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา หน้า 1 - 10

ธนบุรี โรงพิมพ์บรรหาร 2504

_____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จงเจริญการพิมพ์ 2520, 252 หน้า

ศรัณย์ คำวิสุข การศึกษาสภาพการให้บริการนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิเศษและ

มหาสารคาม ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 96 หน้า

อักสำเนา

ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย คู่มือและหลักสูตรการศึกษาขั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ปี 2522 ประเสริฐการพิมพ์ 2522, 368 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา พุทธศักราช

2520 แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2 พุทธศักราช 2521 และ แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 3 พุทธศักราช

2524 พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์ในเครือโปรดักชั่น 2524, 24 หน้า

ศุภชาติ ชูวงศ์ การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ในทัศนะของครู ปริญญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,

86 หน้า อักสำเนา

สมคิด คีรีศรี การเปรียบเทียบทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียน

มัธยมศึกษาของรัฐบาล ในเขตการศึกษา 12 ปริญญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 109 หน้า อักสำเนา

สมจิต ชนสุภาบุญ "กิจกรรมนอกหลักสูตร" จันทร์เกษม 8 : 7 - 10 กรกฎาคม 2498

สุชาดา ถิรวัฒน์ "กิจกรรมโรงเรียน" วิทยาสาร 8 : 12 - 13, 42 - 43

22 กุมภาพันธ์ 2521

สุเทพ วินิจัย ทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา

ในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อโสทธิศุภกรณ์ ปริญญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร 2516, 135 หน้า อักสำเนา

สุธรรม ประทานธรรม การศึกษาปัญหาซึ่งมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ของครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบกับครูในจังหวัดใกล้เคียง

ปริญญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 54 หน้า

อักสำเนา

สุนทร โคตรบรรเทา การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2506, 140 หน้า อักสำเนา

สุภาพ สัตยานนท์ ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยาที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ปีการศึกษา 2517 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 53 หน้า

อักสำเนา

สุนา อิศวปยุตกุล บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ประจำปีการศึกษา 2521 ใน

โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2523, 204 หน้า อักสำเนา

สุมาลี แจบเกาะ เจตนาดีของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนระดับอุดมศึกษาของโรงเรียน

รัฐบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 129 หน้า อักสำเนา

สุนทร สวัสดิ์ "กิจกรรมรวมหลักสูตร" เอกสารนิเทศการศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์

กรมการฝึกหัดครู ฉบับที่ 52 2509, 126 หน้า

เสถียร วิชัยลักษณ์ "สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย" รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(2517) หน้า 5 โรงพิมพ์นิติเวช 2517

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ การบริหารกิจกรรมนักเรียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยานิพนธ์

2520, 183 หน้า

อนุชา เทวราชสมบุญ การศึกษานโยบายประการในการบริหารกิจกรรมนักเรียนโรงเรียน

ประถมศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจิตร วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 73 หน้า อักสำเนา

อนันต์ ภูววรรณ การจัดกิจกรรมนิตินิเทศในวิทยาลัยวิชาการศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 109 หน้า อักสำเนา

อนันต์ รอดแจ่ม "การจัดกิจกรรมนักเรียน" วิทยาสาร 44 : 22 - 23, 39

20 พฤศจิกายน 2512

อภิญญา สมิทธิเศรษฐ์ ปัญหาในการปฏิบัติงานจริงของครูที่ทำหน้าที่ครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษา
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 241 หน้า
 อักสำเนา

อรรณพ เวทยะเวทิน เจตคติครูใหญ่ ครู และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. 2519, 117 หน้า
 อักสำเนา

อุกม หนูทอง การศึกษาศักดิ์ศรีของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา
ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2521, 73 หน้า อักสำเนา

อุทิศ ชัมพานนท์ การสำรวจทัศนคติของนิสิตใหม่คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2509 ปริญญานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 64 หน้า
 อักสำเนา

Allen, Charks Forrest, Alexander, Thomas and Means, Hendre Winston.
Extra Curriculum Activities in the Elementary Schools. Washington,
 1937. 604 p.

Association for Supervision and Curriculum Improvement. Research for
Curriculum Improvement. Washington, Do., 1957. 250 p.

Beranis, Theodore Andrew. "A Study of the Effects of 15 - 45 Continuous
 School Year Experience and Student Vocation Activities and Attitude,"
Dissertation Abstracts International. 35 - 1892 A, October, 1974.

Brinegar, Harold F. "The Measurement of Attitudes of High School
 Student toward Their School," Thesis Abstract Series. 49 - 54,
 1952.

Cooper, John E. Elementary School Principalship. Columbus, Charles
 E. Merrill Books, Inc., 1967. 422 p.

Cronbach, Lee Joseph. The Dependability of Behavioral Measurements
Theory of Generalizability for Scores and Profiles. New York,
 Wiley, 1972. 410 p.

- Doohan, Joseph Edward. "Current Practices and Problems in Student Activity in Four Main Public Secondary School," Dissertation Abstracts. 29 : 2146 A, January, 1967.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed., New York, McGraw - Hill Book Company, 1973. 681 p.
- Gwynn, Minor J. Theory and Practice of Supervision. Dod Meas Company, 1974. 473 p.
- Himelstein, Samuel. "A Comparative Study of Teacher Satisfactions and Dissatisfaction between Teacher of Selected Jewish Day School and Orthodox Jewish Public School Teachers in New York City," Dissertation Abstracts. 11 : 7559-A, May, 1976.
- Humphy, Robert D. "The Relationship of Participation in Out of School Activities of School Achievement," Thesis Abstract Series. 16 : 125 - 135, 1959.
- Jean, Rice Bobby. "A Survey of Activities and Responsibilities of General School Supervisors in North Carolina Counties," Dissertation Abstracts International. 35 : 4751A - 5579A, February, 1974.
- Miller Franklin A., James H. Moyer and Robert B. Patrick. Planning Student Activities. New Jersey, Prentice - Hall, Englewood Cliffs, 1956. 651 p.
- McKown, Harry C. Extra Curricular Activities. 3rd ed., New York, The Macmillan Company, 1952. 660 p.
- Skillman, John Harold. "A Study of the Relationship between Participation in Various Types of Extra Class Activities and Academic Performance in Three Private Japanese Secondary School," Dissertation Abstracts. 19 : 1958-A, February, 1958.
- Stierwalt, Floyd Harrison. "A Study of the Relationship of Involvement in School Activities to the Academic Achievement of Junior High Student," Dissertation Abstracts. 27 : 4054-A, June, 1967.
- Stoops, Emery. Max, Rafferty. and Russel E. Johnson. Handbook of Educational Administration. Massachusetts, Allyn and Bacon. 1975. 897 p.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

1 พฤษภาคม 2525

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้บริหารโรงเรียน ครูฝึกจรรยา และครูแนะแนว

ข้าพเจ้าได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งมีผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเจตน์ อภิณัทรักษา อาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นประธาน และ รองศาสตราจารย์ เคือน สันฐพันธ์ประทุม ผู้อำนวยการสถานับบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นกรรมการ โดยการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะนำผลที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนให้ดีขึ้น

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถามด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นางสาวยุพดี ลิ้มอรุณ)

นิสิตปริญญาโทสาขาการแนะแนวการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สำหรับผู้วิจัย

1	2	3

ตอนที่ 1

รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดนำตัว เลขข้างหน้าคำตอบที่ตรงกับคำถามมากที่สุดกรอกลงในช่อง
ท้ายข้อ เพียงคำตอบเดียว เท่านั้น

1. ตำแหน่งหน้าที่ของท่าน

4

- 1) ผู้บริหารโรงเรียน
- 2) หัวหน้าครูกิจกรรมนักเรียน
- 3) หัวหน้าฝ่ายแนะแนว

2. ระยะเวลาในการทำงาน

5

- 1) ระหว่าง 1 - 5 ปี
- 2) ระหว่าง 6 - 10 ปี
- 3) ระหว่าง 11 - 15 ปี
- 4) ระหว่าง 16 - 20 ปี
- 5) มากกว่า 20 ปี

3. เพศ

6

- 1) ชาย
- 2) หญิง

4. มีพื้นความรู้ในตำแหน่งครูกิจกรรมนักเรียนหรือการแนะแนว

7

- 1) มี
- 2) ไม่มี

ตอนที่ 2

เป็นแบบสอบถามที่ตามถึงปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเป็นสี่ด้านคือ ปัญหาด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ
และด้านวิชาการ แล้วให้ท่านกำหนดสภาพปัญหาเป็นน้ำหนักมากน้อยตามความเป็นจริงหรือตาม
ความรู้สึกของท่านเอง โดยใช้ตัวเลข 5, 4, 3, 2, 1 ลงใน ☐ หายข้อเพียง
คำตอบเดียวเท่านั้น

ปัญหาในการสอน วิชากิจกรรมนักเรียน	5	4	3	2	1	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ความเห็น	ไม่เห็น เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
ก. <u>ปัญหาด้านบุคลากร</u>						
1. ครูกิจกรรมฯ ไม่มีความรู้ความ เข้าใจในหลักสูตร เนื้อหาวิชา กิจกรรมนักเรียน						☐ 8
2. ครูกิจกรรมฯ ไม่เข้าใจวิธีการสอน วิชากิจกรรมนักเรียน						☐ 9
3. โรงเรียนไม่สามารถจัดครูเข้าสอน ตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด หรือประสบการณ์ใน วิชากิจกรรมนั้น ๆ						☐ 10
4. ครูไม่มีความสามารถทำการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรู้สึก สับสนในการปฏิบัติงาน						☐ 11

ปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน	5	4	3	2	1	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
5. ครูกิจกรรมฯ แต่ละครูแนะแนวไม่ สามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่าง มีประสิทธิภาพ						12
6. คณะครูในโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญ ในการดำเนินการสอนวิชากิจกรรม นักเรียน						13
7. คณะครูในโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญ ร่วมมือในการดำเนินการสอน วิชากิจกรรมนักเรียน						14
8. ผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นคุณประโยชน์ ของวิชากิจกรรมนักเรียนและไม่ให้ การสนับสนุน						15
9. ครูกิจกรรมฯ ไม่มีเทคนิคในการขอ ความร่วมมือจากทุกฝ่าย						16
10. ครูกิจกรรมฯ ไม่มีสัมพันธภาพ อันดีต่อนักเรียน						17

ปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน	5	4	3	2	1	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
11. ครูกิจกรรมฯ มีจำนวนไม่เพียงพอ กับปริมาณของนักเรียนที่มีใน โรงเรียน						☐ 18
12. โรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือ จากวิทยากรจากแหล่งต่าง ๆ ที่เข้ามาให้ความรู้ในวิชากิจกรรม นักเรียน						☐ 19
13. ผู้ปกครองไม่ให้อิสระแก่นักเรียน ในการเลือกเรียนวิชากิจกรรม นักเรียนต่าง ๆ ตามความถนัด ของนักเรียนเอง						☐ 20
14. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครู กิจกรรมฯ ในการทำแบบทดสอบ วัดความถนัดต่าง ๆ เพื่อช่วย ในการเลือกเรียนวิชากิจกรรม นักเรียน						☐ 21
15. โรงเรียนไม่มีเจ้าหน้าที่บริการ ด้านเอกสารและเก็บรักษาวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับวิชากิจกรรม นักเรียน						☐ 22

ปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน	5	4	3	2	1	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
ข. <u>ปัญหาค้นสถานที่</u>						
1. โรงเรียนไม่มีห้องสอนวิชากิจกรรม นักเรียนเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ						23
2. ครูกิจกรรมฯ ไม่มีเวลาที่จะติดต่อ ขออนุญาตใช้สนามจากฝ่ายอาคาร สถานที่						24
3. ครูกิจกรรมไม่สามารถใช้สนามของ โรงเรียนเพื่อสอนวิชากิจกรรม นักเรียน เช่น ลูกเสือ ยุวกาชาด หากคานนั้นตรงกับวิชาพลานามัย						25
4. ผู้บริหาร ไม่อนุญาตให้ใช้ห้องประชุม ของโรงเรียนเพื่อใช้ เป็นสถานที่ ฝึกปฏิบัติงานของนักเรียน						26
5. ห้องประชุมมีขนาดเล็ก ไม่มีอุปกรณ์ ไฟฟ้าและอื่น ๆ ที่อำนวยความสะดวก ในการเรียนการสอน						27
6. โรงเรียนไม่มีห้องเก็บอุปกรณ์ การเรียนการสอนวิชากิจกรรม นักเรียนโดยเฉพาะ						28

ปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน	5	4	3	2	1		
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
7. ห้องเรียนปกติไม่เหมาะสมในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน เพราะในการเรียนการสอนนักเรียนจะมีการแสดงออกอย่างเต็มที่ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องเสียง						☐	29
8. สำหรับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนบางประเภทต้องออกไปศึกษานอกสถานที่ และไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากเจ้าของสถานที่						☐	30
ค. <u>ปัญหาด้านงบประมาณ</u>							
1. โรงเรียนไม่ได้จัดสรรงบประมาณในการใช้จ่ายเพื่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน						☐	31
2. โรงเรียนไม่มีเงินสำหรับจัดซื้อคู่มือการสอน หนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน						☐	32
3. โรงเรียนไม่มีงบประมาณในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน						☐	33

ปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน	5	4	3	2	1	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
4. มีการเบิกจ่ายเงินเพื่อใช้ในการ เรียนการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน อย่าง ไม่รัดกุม						34
5. โรงเรียนไม่มั่งคั่งปร มาณเพื่อ ส่งเสริมการไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการ เรียนวิชา กิจกรรมนักเรียน						35
6. โรงเรียนไม่มั่งคั่งปร มาณสำหรับ ใช้ในการต้อนรับวิทยากรที่เชิญมา บรรยายในวิชากิจกรรมนักเรียน						36
7. เมื่อมีการแสดงนิทรรศการต่าง ๆ ของนักเรียน ซึ่งถือเป็นภาคปฏิบัติ ในการ เรียนการสอนวิชากิจกรรม นักเรียน โรงเรียนไม่มี เงินสนับสนุน ให้กับนักเรียน						37
8. ครูไม่มีความเข้าใจในเรื่อง ระเบียบการ เบิกจ่าย เงิน						38

ปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน	5	4	3	2	1	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
9. โรงเรียนไม่มีงบประมาณสำหรับใช้ ในการอบรมครูให้มีความรู้ความ เข้าใจในวิชากิจกรรมนักเรียน และวิทยาการใหม่ ๆ						39
10. สมาคมครูและบุคลากร สมาคม ศิษย์เก่า ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ ด้านการเงินที่นำมาใช้จ่ายในวิชา กิจกรรมนักเรียน						40
ง. <u>ปัญหาด้านวิชาการ</u>						
1. โรงเรียนไม่สามารถเปิดวิชา กิจกรรมนักเรียนให้นักเรียนเลือก เรียนได้หลาย ๆ กิจกรรม						41
2. โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สติปัญญาและความถนัดของนักเรียน ได้						42
3. โรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมให้ครูใช้ วิธีการสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติ ของวิชากิจกรรมนั้น ๆ						43

ปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน	5	4	3	2	1	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ความเห็น	ไม่เห็น เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
4. โรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครูวิชา กิจกรรมนักเรียนเชิญวิทยากรภายนอก มาบรรยาย เรื่องที่น่าสนใจแก่นักเรียน						44
5. ผู้บริหารไม่ส่งเสริมให้ครูเข้าอบรม เพื่อหาความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับการสอน วิชากิจกรรมนักเรียน						45
6. โรงเรียนไม่ได้จัดเวลาเรียนให้ สอดคล้องกับธรรมชาติของวิชา กิจกรรมนักเรียนนั้น ๆ						46
7. ครูกิจกรรมฯ ไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักสูตร และเนื้อหาวิชากิจกรรม						47
8. โรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครูได้มีส่วน ร่วมในการพิจารณาเอกสารประกอบ การเรียนและวัสดุอุปกรณ์วิชา กิจกรรมนักเรียนต่าง ๆ ที่จะนำมา ใช้ในโรงเรียน						48
9. โรงเรียนไม่กดดันให้ครูจัดทำรายงาน ผลการเรียนวิชากิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนอย่างถูกต้องสม่ำเสมอ						49

ปัญหาในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน	5	4	3	2	1	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
10. ครูกิจกรรมนักเรียนไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมิน ผลวิชากิจกรรมนักเรียน						☐ 50
11. ในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนทุก ๆ ครั้ง						☐ 51
12. ครูกิจกรรมฯ ไม่มีความเข้าใจถึง พัฒนาการของเด็กแต่ละวัย และ ความแตกต่างระหว่างบุคคล						☐ 52
13. ครูกิจกรรมฯ ไม่ได้ใช้สื่อการเรียน หรืออุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เพื่อให้ บรรลุถึงจุดมุ่งหมายในแต่ละเนื้อหา วิชากิจกรรมนั้น ๆ						☐ 53
14. ครูกิจกรรมฯ ไม่มีคู่มือการสอน วิชากิจกรรมนักเรียนครบทุกคน						☐ 54
15. ครูกิจกรรมฯ ไม่สนับสนุนให้นักเรียน จัดชมรมหรือชุมนุมต่าง ๆ เพื่อ ส่งเสริมการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมนักเรียน						☐ 55

ตอนที่ 3

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเป็นสี่ด้านคือ ความคิดเห็นด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ
และด้านวิชาการ แล้วให้กำหนดความคิดเห็น เป็นน้ำหนักมากน้อยตามความคิดเห็นของท่านเอง โดยใส่
ตัวเลข 5, 4, 3, 2, 1 ลงใน หายข้อ เพียงคำตอบเดียว เท่านั้น

ความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรม นักเรียน	5	4	3	2	1	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
ก. <u>ความคิดเห็นด้านบุคลากร</u>						
1. ผู้บริหารควรแต่งตั้งตำแหน่งหัวหน้า ครุกิจกรรมฯ เพื่อจะได้เป็นผู้ช่วย ควบคุมงานด้านวิชากิจกรรมนักเรียน						56
2. โรงเรียนควรมีจำนวนครุกิจกรรมฯ พอเหมาะกับจำนวนนักเรียน						57
3. ครุกิจกรรมฯ ควร เป็นครูที่มีความสนใจ ในวิชาที่สอน						58
4. วิชากิจกรรมนักเรียนของแต่ละ โรงเรียนมีประสิทธิภาพ และ เจริญก้าวหน้าได้ก็ต่อเมื่อ ผู้บริหาร เล็งเห็นคุณค่า และให้การสนับสนุน วิชานี้						59

ความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรม นักเรียน	5 เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4 เห็นด้วย	3 ไม่มี ความเห็น	2 ไม่ เห็นด้วย	1 ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
5. ครูกิจกรรมและครูแนะแนวทาง เป็น บุคลากรที่สำคัญในการที่จะทำให้ การเรียนการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน มีประสิทธิภาพและบรรลุถึงจุดหมาย ของวิชานี้						☐ 60
6. ผู้บริหารควรจะต้องตั้งครูกิจกรรมฯ ขึ้นในโรงเรียนจำนวนหนึ่ง เพื่อ ทำการสอนและรับผิดชอบในวิชานี้ โดยเฉพาะ เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ						☐ 61
7. ควรมีการปรึกษาหารือกันระหว่าง ผู้บริหาร ครูกิจกรรมฯ ครูแนะแนว และนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อ ความเข้าใจอันดีต่อกัน						☐ 62
8. วิชากิจกรรมนักเรียนต้องการความ ร่วมมือจากบุคคลภายนอกโรงเรียน ด้วย บุคคลที่สำคัญที่สุดคือ บิดา มารดา ผู้ปกครองของนักเรียน						☐ 63

ความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรม นักเรียน	5	4	3	2	1		
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
9. โรงเรียนควร เชิญผู้ปกครองและ บุคคลในชุมชนมาเยี่ยมชมงานของ โรงเรียน เพื่อจะได้มีความเข้าใจ ในนโยบายของโรงเรียนและให้ ความร่วมมือในการ เรียนการสอน วิชากิจกรรมนักเรียน						☐	64
10. โรงเรียนควรให้การต้อนรับและ ออกค่าใช้จ่ายในการ เดินทางให้ กับวิทยากรผู้มาบรรยายด้วย						☐	65
ข. <u>ความคิดเห็นค่านสถานที่</u>							
1. ถ้าจะจัดสร้างห้อง เรียนวิชากิจกรรม ขึ้น ห้องเรียนวิชานี้ควร เป็นห้องเรียน ที่เก็บเสียงได้ เพื่อป้องกันมิให้เสียง รบกวนห้องอื่น ๆ						☐	66
2. ถ้ายัง ไม่มีห้องวิชากิจกรรมนักเรียน โดยเฉพาะวัสดุอุปกรณ์ที่ในวิชานี้ ควรฝากเก็บไว้ในห้องอื่นก่อน โดย จัดวางให้เป็นระเบียบ						☐	67

ความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรม นักเรียน	5	4	3	2	1		
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็น ความ เห็น	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
3. ครูกิจกรรมฯ หากต้องการใช้สนาม ห้องประชุม เพื่อการสอนในบาง ชั่วโมงควรจะต้งมีการติดป้าย อาคารสถานที่ล่วงหน้า						☐	68
4. หลังจากการใช้ห้องประชุม เพื่อจัด กิจกรรมบางอย่างในวิชากิจกรรม นักเรียน ครูควรควบคุมให้นักเรียน เก็บกวาดสถานที่ให้คงอยู่ในสภาพที่ เรียบร้อย เหมือนเดิม						☐	69
5. หากนำนักเรียนไปทัศนศึกษานอก สถานที่ ครูจะต้องแน่ใจว่าสามารถ ดูแลความปลอดภัยให้นักเรียนได้						☐	70
6. การจัดทัศนศึกษาออกสถานที่นั้นจะต้อง ได้รับความ เห็นชอบจากผู้บริหาร นักเรียนและผู้บริหารด้วย						☐	71
7. โรงเรียนควรจะได้จัดสร้างห้องเรียน วิชากิจกรรมนักเรียนขึ้น โดยอาศัย เงินที่ได้จากการสนับสนุนของ บุคคลภายนอก						☐	72

ความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรม นักเรียนฯ	5	4	3	2	1		
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
ค. <u>ความคิดเห็นงานงบประมาณ</u>							
1. โรงเรียนควรจัดงบประมาณเพื่อใช้ จ่ายในการเรียนการสอนวิชากิจกรรม นักเรียนเพราะถือเป็นวิชาที่สำคัญ วิชาหนึ่ง เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ						☐	73
2. ครูกิจกรรมฯ อย่าได้ตั้งความหวัง เกี่ยวกับเงินงบประมาณไว้สูงเกินไป เพราะอาจมีจำนวนน้อยจนไม่ สามารถทำอะไรได้ดังที่ต้องการ						☐	74
3. ครูกิจกรรมฯ จะต้องขอความร่วมมือ ด้านการเงินจากบุคคลภายนอกมาช่วย ในการดำเนินงานด้านวิชากิจกรรม นักเรียน เพราะเงินงบประมาณจาก โรงเรียนมีจำนวนน้อยมาก						☐	75
4. ครูกิจกรรมฯ ต้องคิดหาวิธีที่จะได้รับ เงินอุดหนุนจากบุคคลภายนอกอย่าง เต็มที่						☐	76
5. ครูต้องหลีกเลี่ยงการเก็บเงินจาก นักเรียน เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ						☐	77

ความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรม นักเรียน ฯ	5 เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4 เห็นด้วย	3 ไม่มี ความเห็น	2 ไม่ เห็นด้วย	1 ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
6. ถ้าจำเป็นต้องเก็บเงินจากนักเรียน ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึง วัตถุประสงค์และเหตุผลด้วย เพื่อ ป้องกันการเข้าใจผิดจากผู้ปกครอง นักเรียน						<input data-bbox="1323 638 1383 704" type="checkbox"/> 78
7. ครูกิจกรรมนักเรียนต้องมีความเข้าใจ ในระเบียบการเบิกจ่ายเงินและ ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบนั้น ด้วย						<input data-bbox="1323 948 1383 1015" type="checkbox"/> 79
8. สำหรับเงินบำรุงการศึกษา ซึ่งจะ แบ่งเป็นงบประมาณในการใช้จ่าย ในงานวิชากิจกรรมนักเรียนนั้น ครู กิจกรรมฯ จะต้องมีการเขียนโครงการ วัตถุประสงค์ในการเบิกเงินและต้อง เก็บหลักฐานการเบิกจ่ายเงินไว้ด้วย						<input data-bbox="1323 1274 1383 1340" type="checkbox"/> 4
9. เงินอุดหนุนที่ได้รับจากสมาคมศิษย์เก่า สมาคมครูและผู้ปกครองหรือจากผู้มี จิตศรัทธาต่าง ๆ จะต้องมียุทธศาสตร์ ออกให้ผู้บริจาคและต้องมีผู้เก็บรักษา เงินจำนวนนี้ไว้ให้ปลอดภัย						<input data-bbox="1323 1709 1383 1775" type="checkbox"/> 5

ความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรม นักเรียน	5 เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4 เห็นด้วย	3 ไม่มี ความเห็น	2 ไม่ เห็นด้วย	1 ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
10. ครูกิจกรรมฯ ควรใช้จ่ายเงินที่ได้รับ จากงบประมาณของโรงเรียนหรือ จากบุคคลภายนอกอย่างรอบคอบ และต้องพิจารณาว่า เงินที่ใช้นั้น เป็น ผลประโยชน์ต่อนักเรียน						6
ง. <u>ความคิดเห็นด้านวิชาการ</u> 1. วิชากิจกรรมนักเรียนนั้นค่าจะจัดให้ มีหลาย ๆ กิจกรรมให้นักเรียนได้ เลือกเรียนตามความถนัดของนักเรียน เอง ไม่ควรจัดเพื่อสนองนโยบาย ของผู้บริหาร						7
2. ในการเรียนการสอนวิชากิจกรรม นักเรียนควร เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้แสดงความคิดเห็น ความสามารถ และความคิดเห็นของตนให้มากที่สุด โดยมีครูกิจกรรมฯ คอยให้คำแนะนำ ชี้แจง ดูแลอยู่ตลอดเวลา						8

ความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรม นักเรียน	5	4	3	2	1	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
3. ผู้บริหารโรงเรียน และครูกิจกรรมฯ ควรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับโครงการสอนวิชากิจกรรม นักเรียนในโรงเรียนตลอดจนวาง โครงการแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น						☐ 9
4. วิชากิจกรรมนักเรียนที่จัดให้ขึ้น ในโรงเรียนไม่ควรให้ยากเกิน สติปัญญาของนักเรียนที่จะทำความเข้าใจ						☐ 10
5. วิชากิจกรรมนักเรียนนั้นควรจะเป็น เนื้อหาวิชาบางส่วนและสอดคล้อง ภาคปฏิบัติที่ไม่ซ้ำซาก แปลกใหม่ ซึ่งจะทำให้ นักเรียนเกิดความสนุก สนานและเพลิดเพลินในการเรียนด้วย						☐ 11
6. ในการเรียนการสอนวิชากิจกรรม นักเรียนนี้ นักเรียนต้องฝึกปฏิบัติงาน ด้วย และหากมีผลงานที่น่าสนใจก็ควร เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกได้ร่วม ชมกิจการด้วย (เช่น จัดงานนิทรรศการ จัดทำสหกรณ์โรงเรียน ชมมณูอนุรักษ์ ศิลปและวัฒนธรรมไทย จัดดนตรีไทย เป็นต้น)						☐ 12

ความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรม นักเรียน ฯ	5	4	3	2	1	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
7. การประเมินผลการเรียนวิชา กิจกรรมนี้ ต้องมีหลักเกณฑ์และ มาตรฐานที่เชื่อถือได้ พร้อมทั้ง ทำการประเมินผลเป็นขั้นตอน ตามลำดับ						☐ 13
8. ในทุกภาคเรียนควรจัดให้มีการ ประเมินผลการสอนวิชากิจกรรม นักเรียนด้วย เพื่อจะได้ทราบแนว ทางที่จะปรับปรุงแก้ไขวิชากิจกรรม นักเรียนให้ดีขึ้น						☐ 14
9. โรงเรียนควรจัดส่งครูไปอบรมวิชา กิจกรรมนักเรียนหรือเปิดอบรมครู ขึ้นเอง เพื่อให้ทางโรงเรียนจะได้ ครูกิจกรรมฯ ที่มีความรู้ความเข้าใจ ในวิชานี้เป็นอย่างดี						☐ 15
10. หน่วยงานนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ควรจัดพิมพ์หนังสือคู่มือการสอนวิชา กิจกรรมนักเรียน และหนังสือ ประกอบการสอน จัดส่งให้ครูทุก ๆ โรงเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางใน การสอน						☐ 16

ปัญหาและความคิดใหม่ในการสอนวิชาจักรวรรดินักเรียน
ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ยุพดี ล้อมอรุณ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ธันวาคม 2526

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจปัญหาและความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ในส่วนที่เกี่ยวกับการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน 86 คน หัวหน้าครูกิจกรรม 95 คน หัวหน้าฝ่ายแนะแนว 92 คน รวมทั้งรวม 273 คน เป็นผู้ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ของเขตกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2523 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามปัญหาและความคิดเห็นด้านบุคลากร วิชาการ สถานที และค่านงบประมาณในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งสร้างโดยผู้วิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (t - test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดองค์ประกอบเดียว (One - Way Anova) และเปรียบเทียบความแตกต่างที่ละคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Different test)

ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมองหาตำแหน่งบุคลากร สถานที งบประมาณ และปัญหาทั้ง 4 ด้านรวมกันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีปัญหาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ หัวหน้าครูกิจกรรมจะมีปัญหาด้านวิชาการมากกว่าหัวหน้าฝ่ายแนะแนว และผู้บริหารโรงเรียน

ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม หัวหน้าฝ่ายแนะแนว มีความคิดเห็นด้านสถานที งบประมาณ ด้านวิชาการ และความคิดเห็นทั้ง 4 ด้านรวมกันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีความคิดเห็นด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ หัวหน้าฝ่ายแนะแนวจะมีความคิดเห็นด้านนี้ดีกว่าหัวหน้าครูกิจกรรมและผู้บริหารโรงเรียน

2. ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่สอนความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนวแตกต่างกันมีปัญหาด้านบุคลากร สถานที และด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีปัญหาด้านงบประมาณและปัญหาทั้ง 4 ด้านรวมกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่สอนความรู้ในค่านกิจกรรมนักเรียนหรือค่านการแนะแนวที่

จะมีปัญหาทั้งสองด้านน้อยกว่าผู้บริหารโรงเรียน และครูที่พัฒนาความรู้ในค่านิยมกิจกรรมนักเรียน หรือด้านการแนะแนว

ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่พัฒนาความรู้ในค่านิยมกิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนวแตกต่างกันมีความคิดเห็นค่าคุณลักษณะ ค่านิยม ค่านิยมวิชาการและความคิดเห็นทั้ง 4 ด้าน รวมกันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีความคิดเห็นค่าคุณลักษณะแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่พัฒนาความรู้ในค่านิยมกิจกรรมนักเรียน หรือด้านการแนะแนวจะมีความคิดเห็นค่าคุณลักษณะสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่พัฒนาความรู้ในค่านิยม กิจกรรมนักเรียนหรือด้านการแนะแนว

3. ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิงมีปัญหา ค่านิยมคุณลักษณะ ค่านิยม ค่านิยมวิชาการ และปัญหาทั้ง 4 ด้านรวมกันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ แต่มีปัญหาค่าคุณลักษณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายมีปัญหาค่าคุณลักษณะมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวหญิง

ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรมและหัวหน้าฝ่ายแนะแนวชายและหญิง มีความคิดเห็นค่าคุณลักษณะ ค่านิยม ค่านิยมวิชาการ ค่านิยมวิชาการ และความคิดเห็น ทั้ง 4 ด้านรวมกันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนว ที่มีระยะเวลา ในการทำงานแตกต่างกันมีปัญหาค่าคุณลักษณะ ค่านิยม ค่านิยมวิชาการ และปัญหาทั้ง 4 ด้านรวมกันแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 20 ปี มีปัญหาค่านิยมมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาใน การทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป นอกจากนั้นยังพบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีระยะเวลาใน การทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน - 5 ปี มีปัญหาค่านิยมวิชาการมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มี ระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครูกิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวที่มีระยะเวลา ในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นค่าคุณลักษณะ ค่านิยม ค่านิยมวิชาการ ค่านิยมวิชาการ และความคิดเห็นทั้ง 4 ด้านรวมกันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

File
PROBLEMS AND OPINIONS IN TEACHING STUDENT ACTIVITY COURSES
IN LOWER SECONDARY SCHOOLS IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

YOPPADEE LIMARON

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1983

The purpose of this research was to study the problems and opinions of the school administrators, the heads of Student Activity Programs and the heads of Guidance Services concerning the teaching of Student Activity courses in lower secondary schools in Bangkok Metropolitan.

A 5 - point rating scale questionnaire constructed by the researcher was administered to 86 school administrators, 95 heads of Student Activity Programs and 92 heads of Guidance Services in lower secondary schools in Bangkok Metropolitan in the academic year of 1980. The data collected were analyzed by the testing of difference between means (t - test), the analysis of variance (F - test) and the Least Significant Different test (LSD)

The results of the study were as follows :

1. Problems concerning personnels, office spaces, budget and the total of all four problems of the school administrators, the heads of Student Activity Programs and the heads of Guidance Services were not significantly different. But their academic problems were significantly different at .05 level. The heads of Student Activity Programs had more problems on academic affairs than the heads of Guidance Services and the school administrators respectively.

Opinions concerning office spaces, budget, academic affairs and the total of all four opinions were not significantly different. But their personnel opinions were significantly different at .05 level,

the heads of Guidance Services had better opinions than the heads of Student Activity Programs and the school administrators.

2. Problems concerning personnels, office spaces and academic affairs of the school administrators and the teachers who had different knowledge in Student Activity or Guidance were not significantly different. But their budget problems and the total of all four problems were significantly different at .05 level, the school administrators and the teachers who had good knowledge in Student Activity or Guidance had fewer problems than the school administrators and the teachers who had less knowledge in Student Activity or Guidance.

Opinions concerning personnels, office spaces, academic affairs and the total of all four problems of the school administrators and the teachers who had different knowledge in Student Activity or Guidance were not significantly different. But their budget opinions were significantly different at .05 level, the school administrators and the teachers who had good knowledge in Student Activity or Guidance had better opinions than the school administrators and the teachers who had less knowledge in Student Activity or Guidance.

3. Problems concerning personnels, office spaces, academic affairs and the total of all four problems of male and female school administrators, the heads of Student Activity Programs and the heads of Guidance Services were not significantly different. But their budget problems were significantly different at .05 level, the male school administrators, the heads of Student Activity Programs and the heads of Guidance Services

had more problems than the female school administrators, the heads of Student Activity Programs and the heads of Guidance Services respectively.

Opinions concerning personnels, office spaces, budget, academic affairs and the total of all four opinions of male and female school administrators, the heads of Student Activity Programs and the heads of Guidance Services were not significantly different.

4. Problems concerning personnels, office spaces and the total of all four problems of the school administrators, the heads of Student Activity Programs and the heads of Guidance Services who had different years of experience were not significantly different. But the school administrators and the teachers who had worked from 10 years to 20 years had more budget problems than the school administrators and the teachers who had worked for 20 years above. It was found that the school administrators and the teachers who had worked for 5 years had more problems on academic affairs than the school administrators and the teachers who had worked for 20 years above.

Opinions concerning personnels, office spaces, budget, academic affairs and the total of all four opinions of the school administrators, the heads of Student Activity Programs and the heads of Guidance Services were not significantly different.